

**FRÅN GJORDE DE ALLRA VÄRSTA KRUMBUKTER TILL
POUKKOILI SEN MINKÄ KERKESI**

Översättning av adjektiv i sagan *Peppi Pitkätossu*

Pinja Räinen
Kandidatavhandling
i svenska språket
Humanistiska fakulteten
April 2021

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. INLEDNING.....	3
1.1. Syfte.....	4
1.2. Material och metod	5
2. DEFINITION AV ADJEKTIV	7
3. BEGREPPET <i>BARNLITTERATUR</i>	9
4. ÖVERSÄTTNING	10
4.1. Översättning för barn	11
4.2. Kategorisering av översättningar	12
5. ANALYS OCH RESULTAT	13
5.1. Tillägg.....	14
5.2. Utelämnningar.....	16
5.3. Semantiskt raka översättningar.....	18
6. SAMMANFATTANDE DISKUSSION	21
7. LITTERATURFÖRTECKNING	23
8. BILAGA	24

1. INLEDNING

Jag tycker att barn behöver böcker inte bara för underhållningens skull utan också för att lära sig saker genom att de själva läser eller lyssnar medan föräldern läser. När jag började tänka på mitt tema för kandidatavhandlingen, var det väldigt klart att jag skulle vilja göra något barnrelaterat eftersom jag vill bli lärare i framtiden. Jag valde sedan att arbeta med barnboken *Pippi Långstrump* och dess översättning till finska, och mer speciellt dess adjektiv. Enligt mig spelar översättare en stor roll i barnlitteratur, eftersom de gör det möjligt att så många barn som möjligt i olika delar av världen har chansen till att läsa olika slags berättelser. Jag kan föreställa mig att det inte är någon lätt uppgift att få språket i översättningen att låta flytande och samtidigt glatt och intressant för att hålla barnen underhållna.

Kan barnlitteratur även skapa helt annorlunda generationer som tänker på olika sätt? Det här är en fråga som jag har tänkt på. Sagor är en stor del av många individers barndom och, enligt min åsikt, kan därför ha en stor inverkan på barnets tankevärld när barnen lär sig om saker som empati, flitighet eller förlust genom att själva läsa eller att lyssna när föräldrarna läser. Därför tycker jag att författare och översättare bär stort ansvar när de för berättelser till världen. Adjektiv i sig är en viktig del av berättelsen eftersom de enligt min åsikt är de ord som skapar bilden av bokens fiktiva värld. De är beskrivande ord som spelar en stor roll i hur till exempel karaktärernas egenskaper eller miljön visar sig till läsaren.

Berättelserna om Pippi Långstrump är kända historier skrivna av Astrid Lindgren och de har hållit sin popularitet i många generationer runt om världen. Jag kommer ihåg att jag själv har läst flera berättelser om karaktären Pippi och tittat på filmen också. Människor betydligt äldre än mig, liksom yngre människor, känner igen Pippi väldigt bra. Jag har därför valt att ta upp ett verk om denna älskade flicka i behandlingen.

Jag fokuserar i min kandidatavhandling på den första berättelsen *Pippi Långstrump*, som publicerades den första gången år 1945, och på den finska översättningen *Peppi Pitkätossu*, som kom ut år 1946. Jag blev intresserad av översättningen efter en kurs under mitt andra studieår och bestämde att avgränsa mitt tema för kandidatavhandlingen enligt det. Ingo (1991:9) noterar att behovet av översättning blir större i en värld som hela tiden blir mer internationaliserad. Översättningen gör kommunikation över gränserna möjligt och därför tycker jag att det är intressant och aktuellt att fokusera på saken.

1.1. Syfte

Syftet med min avhandling är efter att ha skrivit teori om översättning, definierat adjektiv och begreppet barnlitteratur att fokusera på de semantiska egenskaperna gällande översättningen av adjektiv i sagan *Pippi Långstrump*. Mer speciellt kategoriserar jag adjektiv i fem grupper, varav fyra är definierat av Ingo och en grupp tillagt av mig. Jag läser översättningen i det finska samlingsverket *Peppi Pitkätossun tarina*, som har publicerats år 1990 och i vilken det finns i helhet tre olika sagor om karaktären Pippi. I samlingsverket det finns också den första sagan av Pippi som heter *Peppi Pitkätossu* (1946) och den är sagan som jag fokuserar på. Min forskningsfråga är alltså: ”Hurdana motsvarigheter för de svenska adjektiven i boken *Pippi Långstrump* har översättaren använt i boken *Peppi Pitkätossu*?”.

Jag samlar in alla adjektiv och deras översättningar i en bilaga där jag kategoriserar dem med hjälp av Rune Ingos (1991) översättningsbyten och en ytterligare grupp skapad av mig. I själva analysen berättar jag hur många adjektiv tillhör en viss grupp men plockar fram bara några typiska exempel som fungerar som bra företrädare för varje kategori för att göra en djupare analys. Med hjälp av dessa exempel ska jag skapa en närmare bild av varje kategori. En bilaga som innehåller materialet är med i slutet av denna kandidatavhandling.

Det finns fem kategorier som jag ska använda i min avhandling: *semantiska tillägg*, *explicita tillägg*, *semantiska utelämnningar*, *implicita utelämnningar* och till sist en kategori tillagd av mig som innehåller *semantiskt raka översättningar* där inget märkvärdigt gällande innehållet har hänt. Jag hittar alltså huvudsakligen översättningar i vilka det har hänt någon sorts semantisk förändring från den ursprungliga versionen men också presenterar de semantiskt raka översättningarna som en egen grupp. Att innehålla min egen grupp hjälper med att analysera om översättaren har velat följa förlagans modell eller gjort mycket egna lösningar.

Från min undersökning ska jag utelämna particip och adverbial. Particip definieras enligt Hultman (2010:79) som verbavledda adjektiv. De har ändå ganska glidande skala och några av particip kan ha ett klarare samband med verbet än adjektivet: *springande* jfr. *springa*. Därför har jag valt att utesluta de från min studie. Adverbial är en annan grupp som väcker frågor och jag har bestämt att utesluta dem också. Adverbialen beskrivs enligt Hultman (2010:77) som en av adjektivens användningsformer: *Hon simmade skickligt*. Ofta fungerar dem ändå bara som bestämningar i adjektivfraser: *nästan omöjligt* (Hultman 2010:222–223). För att centralisera koncentrationen precis på översättningen av adjektiv utan

komplexitet är det viktigt att inte för mycket tas i handlingen, och därför har jag gjort dessa avgöranden.

Min hypotes för undersökningens resultat är att översättaren har följt texten skapad av den ursprungliga författaren noggrant. Jag tror alltså, att den största gruppen ska vara de semantiskt raka översättningarna. Jag tror på det här viset eftersom jag har förstått att översättarens jobb är att föra samma historia till läsaren förståeligt på ett annat språk och samtidigt bevara innehållet så bra som möjligt. Om översättaren gör för många egna förändringar, likheten jämfört med förlagan lider. Jag är inte förvånad om det finns några sorts förändringar med också i den gruppen eftersom finska och svenska är två olika språk. För det första kan grammatiska regler orsaka att översättaren är tvungen att lämna adjektivet bort och ersätta det med någon annan struktur, vilket ändå kan förvara innehållet.

1.2. Material och metod

Som material för min analys använder jag den första boken av karaktären Pippi. Ursprungligen heter boken *Pippi Långstrump* och samma saga på finska har namnet *Peppi Pitkätossu*. Jag börjar med att läsa igenom den svenska boken *Pippi Långstrump* och hitta alla adjektiv som finns där. Efter det ska jag fokusera på att hitta motsvarande ställen på finska från översättningen *Peppi Pitkätossu* och börja med att jämföra med varandra det materialet som jag har samlat från båda böckerna. Jag samlar hela materialet i en lista vilket man kan hitta i slutet av denna avhandling. När översättningarna är samlade in i bilagans tabell, är det lätt att hitta några exempel för närmare observation därifrån. I jämförandet av adjektiven och deras översättningar har jag som mitt hjälpmedel Boken *Suomi-ruotsi-suomi-sanakirja* skriven av Cantell, Martola, Romppanen och Sundström (2015). Boken hjälper med möjligt behov av översättning av exempel på egen hand.

Sagan *Pippi Långstrump* är skriven av Astrid Lindgren och den ursprungliga svenska texten är från år 1945. Den versionen som jag har i mina händer är den 31. upplagan som har tryckts år 2020 och förlaget är Rabén & Sjögren i Stockholm. Den finska texten i verket *Peppi Pitkätossu*, som har översatts av Laila Järvinen, är från år 1946. Jag har i mina händer den 12. upplagan av ett samlingsverk som innehåller tre sagor och har tryckts år 1990. Förlaget av denna finska bok är WSOY i Porvoo. Illustrationer i både den finska och den svenska versionen är Ingrid Vang-Nymans handstil.

Min undersökning är kvalitativ av karaktär. Kvalitativ forskning betyder enligt Strauss och Corbin (1990:17) all forskning som gör observationer utan statistiska metoder eller andra kvantitativa medel. Att kunna börja en kvalitativ forskningsprocess kräver att forskaren är kapabel att ta ett steg tillbaka och vara kritisk mot situationer, att undvika och lära känna partiskhet, att skaffa sig pålitliga och förnuftiga data och att kunna tänka abstrakt. Man måste samtidigt ha teoretiskt och social känslighet. Det är också viktigt att man bygger sina observationer på tidigare erfarenhet men utan att låta det ta kontroll helt och hållet. (Strauss & Corbin 1990:18)

Kananen (2014:18–19) beskriver att gällande kvalitativ forskning är det inte siffror som styr utan ord och satser som beskriver fenomenet. Målet med kvalitativ forskning är att kunna beskriva, förstå och ge en egen tolkning av fenomenet och inte att generalisera som i stället är målet i kvantitativ forskning. När man gör en kvalitativ undersökning, forskar man ett särskilt fall djupt och därför är det inte möjligt att göra en omfattande generalisering. Forskningsprocessen är också vanligtvis induktiv, vilket betyder att man går vidare från individuella observationer till resultaten. (Kananen 2014:18–19)

Min undersökning är i stort sett kvalitativ eftersom den uppfyller ovanstående krav. Jag strävar inte efter någon generalisering gällande fenomenet. Mitt mål är att lyfta fram några intressanta exempel gällande tillägg, utelämnningar och semantiskt raka översättningar i texten. Detta hjälper att ta reda på hur den här individuella boken *Pippi Långstrump* och dess adjektiv har översatts till finska ur denna synvinkel av översättningsbyten. Bilagan i slutet av avhandlingen erbjuder en bredare bild av helheten också om man vill. Denna undersökning fokuserar på adjektiven precis i böckerna *Pippi Långstrump* och *Peppi Pitkätossu* och resultaten kan därför inte tillämpas på något annat verk.

Även om man kan definiera den här undersökningen som kvalitativ, har den ändå i små avseenden kvantitativa egenskaper eftersom jag berättar hur många adjektiv det finns i boken och hur många översättningar placeras i varje kategori. Att jämföra mängden av adjektiven i varje grupp hjälper mig att dra slutsatser till exempel om hur samvetsgrant översättaren har följt den ursprungliga texten. Om det finns till exempel mycket utelämnningar jämfört med semantiskt raka översättningar, väcker det diskussion.

2. DEFINITION AV ADJEKTIV

Adjektiv är en av de 11 ordklasser som nämns i boken *Svenska Akademiens språklära*. Adjektiv betecknar egenskaper hos till exempel människor, saker eller djur. Några allmänna adjektiven är, bara för att nämna några, *stor*, *gammal*, *liten* eller *dyr*. Adjektiven är också en av de öppna ordklasserna som tar emot nya ord hela tiden. (Hultman 2010:76)

Adjektiven kan stå som attribut i en nominalfras: *en fin stol*, eller fungera som predikativ: *vinden är våldsam*. Kongruens gäller båda av dessa huvudanvändningsformer, vilket betyder att attributen rättar sig enligt huvudordets form till *numerus*, *genus* eller *species*. När det gäller numerus, är uttrycket i singularis *en liten häst*, men i pluralis *två små hästar*. När man talar om genus, betyder det att man måste veta om huvudordet står i *neutrumform* eller *utrumform*. Om det är fråga om neutrum, skriver man *ett uselt betyg*. Om man talar i stället om utrum, skriver man *en usel måltid*. Det går att säga att neutrumord betyder t-ord och utrumord i stället n-ord. Species i stället innebär bestämdhet. Huvudregeln med bestämdheten är att de obestämda adjektiven fungerar som attribut i obestämda nominalfraser: *ett ovanligt anbud*, och predikativ: *anbudet är ovanligt*. De bestämda adjektiven står i bestämda nominalfraser: *det ovanliga anbudet*. (Hultman 2010:77, 87)

Det finns två typer av kongruens vilka är *grammatisk kongruens* och *betydelsemässig kongruens*. När ett adjektiv tar sin form enligt de grammatiska egenskaper hos det ordet som det syftar på, är det fråga om grammatisk kongruens. Kärnan kan vara till exempel att adjektivets form beror på om ordet som det syftar på är ett utrumord: *en ljudlös kaffebryggare* och *kaffebryggaren är ljudlös*, eller ett neutrumord: *ett ljudlöst barn* och *barnet är ljudlöst*, och då är det genus som gäller. Betydelsemässig kongruens koncentrerar sig, i stället för de grammatiska egenskaper, på betydelsen i det ordet som adjektivet syftar på. Till exempel när ordet är i singularis men har kollektiv betydelse, får adjektivet plural form: *Man kommer att vara helt galna under den kommande rabattförsäljningen*. (Svanlund 2016:237–250)

Det finns också ett antal adjektiv som kongruensböjs inte och som kallas därför oböjliga adjektiv. Adjektiv som tillhör denna grupp är till exempel sådana som slutar på obetonad vokal, som ordet *öde*, och vissa flerstaviga adjektiv som slutar på -s, som uttrycket *stackars*.

Det finns också några särfall som orden *kul* eller *lagom* som saknar kongruensböjning. (Hultman 2010:82–83)

Adjektiven anger stabila egenskaper (*en lång flicka*) eller tillfälliga tillstånd (*en smutsig tallrik*). De kan delas enligt *Svenska Akademiens språklära* in i två grupper som är *de karakteriserande* och *de klassificerande adjektiven*. De karakteriserande adjektiven är en större grupp och karakteriserar det som de syftar på: *en lång flicka*. Dessa adjektiv kan graderas och därmed också kompareras. De klassificerande adjektiven i stället ger inte en beskrivning till det som de syftar på utan ger en hänvisning till en klass. Till exempel uttrycket *en finsk öl* hänvisar till ölen från Finland. De klassificerande adjektiven kan i stället inte graderas eller kompareras. (Hultman 2010:77–78)

De tre komparationsgraderna hos adjektiv kallas *positiv*, *komparativ* och *superlativ*. Positiven är den grundformen av adjektivet som till exempel *vacker*. Komparativen används när man jämför två parter: *Din mamma är kortare än min*. Komparativen i klassificerande betydelse används när man vill uttrycka en klass delad in i två delmängden: *yngre och äldre deltagare*. När man talar om *absolut komparativ*, betyder man att komparativen har betydelsen ‘ganska’. Ett exempel av den absoluta komparativen är uttrycket *en yngre deltagare* som betyder att deltagaren är ganska ung. Till sist finns det superlativ, som kommer fram när man jämför två eller flera parter: *De där blommorna är de finaste jag har aldrig sett (av alla blommor)*. Superlativen kan ha absolut betydelse när man vill uttrycka betydelsen ‘mycket’: *Den stiligaste stora bilen*, vilket betyder att den stora bilen var mycket stilig. (Hultman 2010:79)

Adjektiven har två deklinationer gällande komparationen med suffix. De adjektiven som hör till den första deklinationen får ändelser *-are* och *-ast*: *billig, billigare, billigast*. Om ett adjektiv hör till den andra deklinationen, får den ändelser *-re* och *-st*. Till den andra deklinationen hör åtta ganska vanliga adjektiv som *tung, tyngre, tyngst* eller *stor, större, störst*. Som man kan märka, får de här adjektiven också omljud i komparativ och superlativ. Komparation med *mer* och *mest* är också möjligt, och den används när adjektivet slutar på *-ad*, *-ande*, *-ende* och *-isk*: *mer kritisk*. (Hultman 2010:83–84)

3. BEGREPPET *BARNLITTERATUR*

Barnlitteratur innehåller enligt Temple, Martinez och Yokota (2011:6–9) böcker som barn själv läser och böcker som till exempel föräldrar läser för barn. Nuförtiden är det vanligast att barnböcker är skrivna speciellt för barn och inte ursprungligen för vuxna. Barnlitteratur täcker allt från alfabetiska böcker till olika romaner. Det som intresserar barnet beror på individen, men något som är vanligen tilltalande för barn är böcker med fina illustrationer och en barnhuvudperson till vilken barn kan relatera till på någon nivå. (Temple et al. 2011:6–9)

Det finns ett antal egenskaper som gör det möjligt att en barnbok är särskilt bra. Det är viktigt att en bok är underhållande och på det sättet inte för tung att läsa, men särskilt bra böcker också lär barnet något. Barnet kan till exempel lära sig om empati och andra människors synvinklar. Särskilt bra böckerna berättar dessutom sanningen och har integritet. Till sist men inte minst innehåller de särskilt bra böckerna något spännande och intressant som man inte har sett tidigare. (Temple et al. 2011:6–9)

Vad är centralt gällande ämnet i min kandidatavhandling är hurdant språk borde användas i barnböcker. Temple et al. (2011:6–9) observerar att det viktigaste är att språket inte är för komplicerat. I barnböcker är användningen av dialog vanlig och läsaren läser mycket mer om vad de karaktärerna i boken gör i stället för det vad de tänker och på det här viset förblir språket tillräckligt konkret för en ung person. Vad som är ändå viktigt är att språket är glad och intressant, vilket kan vara en viktig sak också för en översättare att fundera på. (Temple et al. 2011:6–9)

4. ÖVERSÄTTNING

Rune Ingos (2007:15) definition på översättning är följande: “Översättning är att på målspråket uttrycka det som uttryckts på källspråket på ett pragmatiskt, stilistiskt, semantiskt och strukturellt välfungerande och även med hänsyn till situationella faktorer så långt som möjligt likvärdigt sätt.” Ingo (2007:20) presenterar dessutom översättningens fyra grundaspekter som är *struktur*, *varietet*, *semantik* och *pragmatik* varav de två första relaterar till språkets form i texten och de två sista till språkets innehåll. Alla av de här fyra aspekterna måste man ta i betraktande i översättningsprocessen, men enligt Ingo (1991:34) är överföring av betydelsen mer viktigt än språkets form när det är fråga om översättning av underhållningslitteratur.

Grammatisk *struktur* innehåller språkets systembetingade former, som till exempel ljudlära och syntax. Källspråkets och översättningsspråkets grammatiska regler kan vara väldigt olika jämfört med varandra vilket kan orsaka skillnader mellan den ursprungliga texten och den översatta texten. Språklig *varietet* betyder sedan språkets situationsbetingade form och fokuserar på språkets stil. På att uppnå en bra språklig varietet behöver såväl författaren som översättaren välja precis de bästa uttrycken för situationen som språkets struktur och stilistiska drag har att erbjuda. (Ingo 2007:21–22)

Semantiken fokuserar i stället på språkets systembetingade betydelser. Gällande semantiken måste man komma ihåg att orden och deras betydelser är länkade till varandra på olika och unika sätten gällande varje särskilt språk. Översättarens modersmål kan erbjuda avvikande lösningar jämfört med den ursprungliga författarens modersmål och därmed olika språkspecifika semantiska fält. (Ingo 2007:22–23)

Pragmatiken innehåller sedan språkets situationsbetingade betydelse och begriplighet. Översättaren har alltid en situationsanpassning att göra eftersom en text alltid har sin egen situationella förhållande, som kan vara till exempel ett visst syfte, ett visst ställe eller en viss tid. Översättaren strävar till en naturligt låtande text på målspråket och därför kan det hända att översättaren måste tillägga ett ord för att förklara något som är okänt i målkulturen eller utelämnat något som är svårförklarligt och inte så väsentligt i sammanhanget. (Ingo 2007:22–23)

Enligt Ingo (2007:88, 109) finns det i ordens betydelse två viktiga element: *konnotation* och *denotation*. Denotation står för grundbetydelse när konnotation i stället står för

associationsinnehåll och båda måste betraktas jämlikt. Denotation betyder alltså helt enkelt relationen mellan ord och referent och när man hittar motsvarigheter till konkreta föremål och deras benämningar, händer det att skillnader mellan olika språk förblir små. Men när det gäller konnotation, är det känslor som ord väcker i läsaren som är i fråga. (Ingo 2007:88, 109)

Till exempel ordet *orm* kan till någon vara ett skrämmande rovdjur och till någon ett sött sällskapsdjur, och allt det här måste tas i observation under översättningsprocessen också. Ofta är det precis så att adjektiv är de ord som hjälper med att uttrycka om det är fråga om till exempel någonting skrämmande eller lättillgänglig om det där inte är självklart i sitt sammanhang.

4.1. Översättning för barn

Något speciellt som man måste ta i betraktande när man översätter exakt för barn är rytm och kadens i texten, som sedan underlättar att läsa högt. Det är lättare och roligare för vuxna att berätta storyn när den glider på ett flytande sätt. Man vill samtidigt uppnå känslan att det inte ens märks att en text är en översättning även om barn inte tänkte på saken i första hand. (Lathey 2010:197) Översättning kan enligt Oittinen (2000:44) beskrivas som kommunikation och mer speciellt kommunikation mellan en vuxen och ett barn eftersom det ofta är så att vuxna är översättare av barnlitteratur.

Vad är intressant att tänka på är att när översättaren läser, läser de inte bara för de själva utan för framtidens läsare också. Översättaren är i princip anonyma och osynliga till läsaren som har i sina händer den färdiga översättningen. Trots det här anonymitet tar en översättare med sig i översättningsprocessen sin läsupplevelse, kultur och sin bild av sin egen barndom och nutidens barn. Bilden av ens egen barndom och nutidens barn är betydande när översättaren gör sina översättningsval för målgruppen i översättningsprocessen gällande barnlitteratur. (Oittinen 2000:3–7) Översättaren måste trots alla de här personliga upplevelserna tänka på den ursprungliga författarens verk och försäkra sig om att berättelsen förblir tillräckligt mycket i dess ursprungliga stämning. (Lathey 2010:198)

4.2. Kategorisering av översättningar

Semantik fokuserar på forskningen av ordens betydelseinnehåll. I min kandidatavhandling ska jag fokusera på semantiska egenskaper och förändringar hos översättningarna av adjektiv mellan böcker *Pippi Långstrump* och *Peppi Pitkätossu*. Frågan är precis om semantiska egenskaper eftersom att tillägga, utelämna eller förvara påverkar allesammans sagans innehåll och läsarens förståelse av händelserna, karaktärerna och miljön. Enligt Ingo (1991:122) är precis *semantisk analys* viktig för översättaren eftersom först efter att göra den vet man vilka slags översättningsmotsvarigheter man skulle hitta. Den här semantiska analysen innehåller alltså att läsa igenom texten och fundera på vilka betydelser orden har.

Noggrannare sagt ska jag med hjälp av Rune Ingos (1991) teori kategorisera adjektiv i fem grupper. Fyra grupperna har varit definierat enligt Ingo (1991:255) och de är: *semantiska tillägg*, *explicita tillägg*, *semantiska utelämningar* och *implicita utelämningar*. Den femte gruppen har jag själv tillagt och den innehåller *semantiskt raka översättningar* där inga märkliga förändringar har hänt gällande semantiken. Alltså den grammatiska strukturen kan vara annorlunda, men innehållet har förvarat detsamma.

Semantiska tilläggen ger texten nya betydelsekomponenter och motsatsen till denna är sedan situationen där översättaren gör semantiska utelämningar och utelämnar essentiella betydelsekomponenter från texten. När man gör explicita tilläggen betyder det i stället att översättaren vill tydliggöra något som till exempel syns mellan raderna i förlagan och bestämmer att uttrycka det klart i ord så att saken inte går obemärkt förbi läsaren. Implicita utelämningarna fungerar i stället så att när översättaren gör de, lämnar hen något oförklarlig och låter det stå som en självklarhet för läsaren, vilket kan orsaka att läsaren inte märker eller tänker på saken alls. (Ingo 1991:255)

Tilläggen och utelämningarna är de betydande förändringarna som händer vid översättning. Ingo (1991:254–255) lägger ändå mer vikt vid utelämningarnas betydelse eftersom att utelämna något gör texten fattigare vilket kan påverka informationsflödet på ett dåligt sätt. Ingo framhäver också att det är svårt att definiera vilka förändringarna är onödiga och vilka befogade. Även om ord utan betydelsen översätts inte, finns det morfemen och ordfogningarna som bär betydelsekomponenterna. En regel som introduceras är att vanligtvis har tillägg och utelämningar pragmatiska orsaker, vilka som är till exempel att förändringar måste göras för att följa förlagens text på ett korrekt sätt eller att översättningens språkliga och kulturella miljö påverkar. (Ingo 1991:254–255)

5. ANALYS OCH RESULTAT

Markeringar av adjektiv och deras översättningsmotsvarigheter med fetstil är mina egna förtydliganden för att göra det lättare att märka dem i exempel. Jag ska i det följande avsnittet presentera några typiska exempel av varje kategori och i slutet av denna avhandling kan man hitta en bilaga där man kan se hela min data kategoriserade in i fem grupper i behandlingen. I analysdelen har jag delat underrubrikerna i tre grupper som är *tillägg*, som innehåller båda de semantiska och explicita tilläggen, *utelämningar*, som innehåller båda de semantiska och implicita utelämningarna, och *semantiskt raka översättningar*.

I boken *Pippi Långstrump* hittade jag i helhet 857 adjektiv. Resultaten visade att översättaren hade velat följa modellen som ställts in av den ursprungliga författaren eftersom de semantiskt raka översättningarna var klart och tydliga den största gruppen som fanns och omfattade 89,2% av översättningarna med totalt 764 fall. Utelämningarna bildade de näst största grupperna. De implicita utelämningarna omfattade cirka 4,0% av data, med 35 fall, och de semantiska utelämningarna 3,2%, med 27 fall. Tilläggen blev de tydliga minsta grupperna. Av materialet omfattade de semantiska tilläggen 0,5% med 4 fall och de explicita tilläggen bara 0,1% med 1 fall. Det fanns också 3,0%, alltså 26, andra fall som inte passade in i de grupperna jag ställde in och därför lämnades utan ytterligare undersökning. För att kunna innehålla de här utelämnade fallen i analysen borde man tillägga en grupp av semantiska förändringar där inget tillägg eller utelämning har hänt.

Man måste ta i beaktande att de 857 adjektiven tar i sig adjektiven som förekommer flera gånger. Sådana adjektiv är till exempel *stor* och *liten*. Jag ville ändå inkludera alla förekomster även om samma adjektiv hade kommit fram redan tidigare och orsaken till detta är att översättaren hade använt olika översättningsformer. Till exempel adjektivet *liten* är i olika ställen översatt på olika sätt, som till exempel *pikku*, *pieni* eller *pikkuruinen* för att nämna några möjligheter.

5.1. Tillägg

När jag sökte motsvarigheter till den svenska textens adjektiv, hittades det bara 4 fall av semantiska tillägg och bara 1 fall av explicita tillägg. De semantiska tilläggen omfattade 0,5% av hela materialet och de explicita tilläggen bara 0,1%. Resultaten är överraskande, eftersom man kunde tro att i hela boken skulle det vara mer sådana ställen där översättaren har velat göra något klarare för läsaren, men det fanns bara ett explicit tillägg. Det är dock sant att man måste beakta att denna forskningsmetod inte är det bästa för att söka tillägg. Om man skulle vilja uppnå en bättre förståelse av tilläggen i helhet, borde man ha sökt adjektiven också tvärtom med att hitta alla adjektiv som finns i den finska versionen och inte bara hitta motsvarande ställen för de svenska adjektiv. Nu har jag bara jämfört originalet med översättningen.

I det första exemplet beskrivs en målning gjort av Pippi och syns ett fall av ett semantiskt tillägg.

Exempel 1:

“Målningen framställde en **tjock** dam i **röd** klänning och **svart** hatt.”

(Lindgren 1945:111)

“Maalaus esitti **lihavaa punapukuista** naista, jolla oli **suuri musta** hattu päässä.”

(Lindgren 1946:88)

I exemplet ovan har översättaren gjort ett beslut att beskriva målningen och hatten noggrannare med att tillägga adjektiven *suuri* vilket på svenska betyder 'stor' (Cantell, Martola, Romppanen & Sundström 2015:455). Det finns många olika sorts hattar och i den svenska versionen kan läsaren själv bestämma vilken sorts sådan är i fråga gällande denna kontext. Förlagans författare har alltså lämnat mer till fantasin. Det är ändå inte en överraskande lösning att översättaren har bestämt att använda en noggrannare beskrivning eftersom en målning förblir svårt att föreställa sig om det finns inga adjektiv som stöder läsarens fantasi och många kan säkert hellre vilja veta precis hurdan målning det är i fråga. Det här tillägget är ändå inte på något sätt obligatorisk och meningen skulle ha fungerat utan tillägget på målspråket också. Översättaren har i alla fall bestämt att göra en liten annan situationsanpassning på målspråket med ett syfte som strävar att beskriva målningen väldigt noggrant.

I det andra exemplet beskrivs Tommys och Annikas presenter och syns ett fall av ett explicit tillägg.

Exempel 2:

“När Tommy öppnade sitt paket hittade han en sorts **liten** flöjt av elfenben, och i Annikas paket låg en **vacker** brosch i form av en fjärlil.”

(Lindgren 1945:127)

“Kun Tommi avasi käärönsä, siinä oli eräänlainen **pieni norsunluinen** huilu. Ja Annikan käärössä oli **kaunis** rintaneula, aivan kuin perhonen.”

(Lindgren 1946:99)

Översättaren har tillagt adjektivet *norsunluinen* för att beskriva flöjten. På svenska skulle *norsunluinen* kunna formateras så här: 'gjort av elfenben' (Cantell et. al. 2015:308). I förlagan har man använt precis den här prepositionalfrasen, bara i lite kortare form: *av elfenben*. Författaren har kanske velat betona Pippis rikedom med att tillägga det här dyra materialet använt i flöjten. Man kunde påstå att inte varje flicka har en flöjt gjort av elfenben för att ge till någon annan bara så där. Översättaren har sedan följt den här modellen och gjort det även klarare med att använda ett beskrivande ord. Översättaren har gjort ett bra val gällande textens varietet och inte alls krigar mot originaltexten med detta tillägg eftersom Pippis rikedomar är närvarande på många andra ställen i sagan också och samma information kommer fram i den svenska versionen.

Det här är ett svårt fall, eftersom samma information har uttryckts strukturvist på olika sätt men semantiskt sett på samma sätt. Man kunde ändå säga att det här fallet passar bäst av mina fem möjligheter i denna kategori av explicita tillägg eftersom översättaren har velat uttrycka materialet klart i ord. Därför har hon använt ett adjektiv som tar upp materialet av flöjten i lika värde och samma ställe som dess storlek (*liten*). Eftersom det finska språkets grammatiska strukturer gör det möjligt att ha det här särskilda ordet, alltså adjektivet *norsunluinen*, som man kan beskriva materialet med, är det naturligt att innehålla det.

5.2. Utelämningar

Både semantiska och implicita utelämningar gick klart förbi tillägg i mängden. Det fanns 27 fall, som är 3,2% av hela data, semantiska utelämningar och 35 fall, som är 4,0% av hela data, implicita utelämningar. Som det syns, var implicita utelämningar en större grupp än semantiska när de är jämfört med varandra, men skillnaden kan inte påstås vara stor eller beaktansvärd. Dessa resultat hänvisar till det att i det svenska språket används, åtminstone på någon nivå, mer beskrivande ord än i det finska språket.

I det tredje exemplet beskrivs Villa Villekullas geografiska läge och syns ett fall av en semantisk utelämning.

Exempel 3:

“Villa Villekulla låg just där den **lilla** staden slutade och landet började och där gatan övergick till landsväg.”

(Lindgren 1945:53)

“Huvikummun huvila oli juuri siinä, missä kaupunki loppui ja maaseutu alkoi ja missä katu muuttui maantieksi.”

(Lindgren 1946:42)

I detta exempel har översättaren bestämt att utelämna adjektivet *lilla* och det här fallet är inte alls bara en i sitt slag. Det fanns egentligen talrik sådana lösningar där stadens storlek ansågs inte vara viktig att uttrycka. Varför jag har bestämt att placera de här fallen i gruppen som består av semantiska utelämningarna, är eftersom jag tycker att det är viktigt för läsarens bild av miljön att veta hurdan stad det är i fråga och detta kan man också inte läsa mellan raderna. Stadens storlek kan påverka till exempel läsarens inställning till karaktärernas sätt att fungera och leva i sagan. Till exempel om det är en liten stad i fråga där alla vet alla, kan det vara lättare att umgås med invånare och ta hand om alla på sätt och vis. Även om stadens storlek nämns i några ställen i den finska texten, verkar det att förlagans författare har gjort ett medvetet val att betona storleken i mycket mer många ställen. Översättaren har med dessa talrika utelämningar av samma sak gjort textens innehåll lite fattigare och har inte varit så lojal mot det ursprungliga verket.

I det fjärde exemplet beskrivs Miss Elviras klädsel och syns ett annat fall av en semantisk utelämning.

Exempel 4:

“Hon hade en **skär** tyllkjol och en **skär** parasoll i handen.”

(Lindgren 1945:81)

“Hänellä oli **ohut** tyllihame ja kädessään päivänvarjo.”

(Lindgren 1946:65)

I det här fallet verkar det lite oklart att varför översättaren har bestämt att en noggrannare beskrivelse av parasollen med adjektivet *skär* inte är semantiskt viktig när hon ändå har inkluderat ett adjektiv som beskriver tyllkjolen, där man kan egentligen se en liten förändring i semantiken också. Den där förändringen är dock inte relevant gällande denna forskning, så vi fokuserar på den senare utelämningen. Man kan inte i något sammanhang dra slutsatser av parasollens utseende, man kan alltså inte konkludera med hjälp av kontext heller. Även om denna utelämning gör textens beskrivande egenskaper och därmed betydelseinnehållen fattigare, förändringen är inte stor och det verkar att översättaren har bara lämnat färgen bort på grund av en liten relevans. Det hade ändå gällande strukturen och pragmatiken varit lätt och enkelt att inkludera det adjektivet som i detta fall har lämnats bort.

I det femte exemplet har Pippi en hetsig debatt med några bråkande killar och här syns ett fall av en implicit utelämning.

Exempel 5:

“Ni ger er på en **ensam** pojke fem stycken.”

(Lindgren 1945:27)

“Hyökkäätte kaikki viisi yhden pojan kimppuun.”

(Lindgren 1946:23)

Här har översättaren lämnat adjektivet *ensam* bort från den finska texten. Det här fallet placeras med de implicita utelämningarna eftersom kontexten berättar så starkt att pojken i frågan är ensam, alltså man kan konkludera det utan att skribenten måste nämna det separat. I denna del av berättelsen finns det en pågående mobbningsituation mellan en grupp av fem pojkar och en enda mobbade pojke. Motsatsförhållande mellan de fem pojkarna och den

utomstående pojken är klar redan inom meningen och översättaren har troligen bestämt att ensamheten inte kräver särskild betoning med adjektivet.

I det sjätte exemplet berättas om Herr Nilssons, som är Pippis apa, räddningsinsats och syns ett annat fall av en implicit utelämning.

Exempel 6:

“För en **liten** apa var det ju ingen konst att göra det.”

(Pippi Långstrump 1945:118)

“Eihän se ollut mikään temppu apinalle.”

(Peppi Pitkätossu 1946:92)

Här kunde man påstå att översättaren har vetat att alla apor är ungefär samma storlek och har därför utelämnat det beskrivande adjektivet “liten”. Aporna är enligt allmän kunskap smidiga och relativt små djur. Det syns också många gånger i texten att Herr Nilsson sitter på Pippis axel vilket redan i sig hänvisar till litenhet. Det återstår för läsaren att bestämma om sådana utelämnningar är rätta lösningarna i en barnbok och förstås det beror på läsarens ålder att på vilken nivå av allmän kunskap man är och att hur bra barnet kan konkludera saker. Jag placerade det här fallet ändå med de implicita utelämnningarna eftersom djur och deras storlekar är saker som människan i allmänhet lär sig ganska tidigt och därför mest av människor är kapabel att konkludera storleken av apan såväl genom att läsa mellan raderna som att titta på bilder i boken.

5.3. Semantiskt raka översättningar

De semantiskt raka översättningar var klart och tydligt den största gruppen av de fem i behandlingen med totalt 764 fall, som är 89,2% av materialet. Detta hänvisar till det att översättaren har mestadels velat stanna lojal till den stämningen som den ursprungliga författaren har skapat. Även om semantiken har stannat detsamma, fanns det ändå många fall där strukturella förändringar var tvungna eller åtminstone bra att göra för att uppnå en naturlig text på målspråket också. Detta syntes till exempel i det att i den finska versionen av boken har översättaren använt mer adverbial, verb eller andra strukturer när hon har hittat motsvarigheter till adjektiv. Även om adjektivet har lämnats bort i sådana här fall där

strukturella förändringar har gjort, placeras de i denna grupp av semantiskt raka översättningar eftersom semantiken, alltså innehållet, har förblivit oförändrad.

I det sjunde exemplet berättas om Pippis häst och syns ett fall av en semantiskt rak översättning.

Exempel 7:

“Hon hade en **egen** häst som hon hade köpt för en av sina många gullpengar samma dag hon kom hem till Villa Villekulla.”

(Lindgren 1945:8)

“Pepillä oli **oma** hevonen, jonka hän oli ostanut yhdellä monista kultarahoistaan sinä päivänä, jolloin tuli Huvikumpuun.”

(Lindgren 1946:8)

Här kan man se en översättning som är både semantiskt och strukturvist rak. I båda språken har såväl författaren som översättaren använt adjektivet och inget har tillagt eller utelämnat. Det här exemplet är bara för att visa en sådan här enkel fall i början.

I det åttonde exemplet rider Pippi en tjur och där syns ett fall av en semantiskt rak översättning.

Exempel 8:

“Han gjorde de allra **värsta** krumbukter för att få av henne, men hon bara knep åt benen och satt kvar.”

(Lindgren 1945:71)

“Se poukkoili **sen minkä kerkesi** päästäkseen hänestä eroon.”

(Lindgren 1946:57)

Här har översättaren gjort strukturvist en olik lösning än den ursprungliga författaren men innehållet har förvarats, vilket är orsaken till det att det här exemplet placeras i denna grupp av de semantiskt raka översättningarna. Översättaren har ersatt adjektivet *värsta* med strukturen *sen minkä kerkesi*, vilket är ett finskt talesätt som kunde översättas till svenska så här: 'så mycket som den hann' (Cantell et. al. 2015:81). Denna form är semantiskt sett en vettig motsvarighet till superlativen *värsta* och visar samtidigt det finska språkets egna

strukturer och stilistiska drag och därför passar bra att använda på målspråket. Översättaren har gjort här ett bra och innovativt val speciellt med tanke på språklig varietet i texten.

I det nionde exemplet leker Pippi med några poliser.

Exempel 9:

”Först blev de förfärligt **arga** och skrek åt Pippi som stod nedanför och tittade på dem att hon genast skulle sätta dit stegen, annars skulle hon få se på annat.”

(Lindgren 1945:37)

”Ensin he **suuttuivat** ja huusivat Pepille, joka katseli heitä alhaalta, että hänen oli ensin asetettava tikapuut takaisin, muuten hän saisi kyytiä.”

(Lindgren 1946:30)

Det är exemplet visar ett ganska vanligt fall som syntes flera gånger i materialet, där adjektivet *arg* ersätts med verbet *suuttua*. Det finns inte en separat motsvarighet till finskans verb *suuttua* utan kombination av verbet *bli* och adjektivet *arg* används för att uttrycka händelsen på svenska: 'bli arg' (Cantell et. al. 2015:456). Ändå, det finns motsvarigheter till adjektivet *arg* i det finska språket: 'vihainen' och 'kiukkuinen', till exempel (Cantell et. al. 2015:617). Den strukturella förändringen här är ändå bra för att uppnå en flytande mening på finska. Det låter smidigare att skriva *suuttua* i stället för till exempel *tulla vihaiseksi* och därför har översättaren gjort ett bra jobb med att samtidigt använda det finska språkets egna strukturer men ändå förbli lojal mot förlagan.

6. SAMMANFATTANDE DISKUSSION

Det fanns 857 adjektiven i boken *Pippi Långstrump*. Materialet blev därför tillräckligt stort för min undersökning. Jag märkte att den stora mängden av adjektiven, vilket var egentligen även lite överraskande stor, kan relatera till den saken att i barnböcker man vill beskriva allt utan att lämna för mycket till ens fantasi, vilket kan i stället vara vanligare gällande böcker för äldre folk. Data som användes i denna studie gjorde det möjligt att forskningsfrågan ”Hurdana motsvarigheter för de svenska adjektiven i boken *Pippi Långstrump* har översättaren använt i boken *Peppi Pitkätossu*?” fick ett svar. Min hypotes var rätt också, eftersom översättaren hade velat uppnå till största delen en liknande text jämfört med förlagan, vilket betyder att de semantiskt raka översättningarna var klart den dominerande kategorin gällande mängden.

Det var lite svårt att definiera till vilken grupp vissa adjektiv hör, men man måste bara följa Ingos (1991:255) instruktioner att göra sina egna avgöranden och motivera dem. Jag vaknade många gånger under forskningsprocessen till tanken att det skulle vara så intressant att få fråga översättaren om hennes lösningar och bakgrundsskäl för dem. Man kan få lite fingervisning av hurdana motiv jag hade när jag placerade översättningarna till deras grupper genom att titta på de exempel presenterade i denna avhandling. Många gånger var det till exempel kontext eller allmänbildning som hjälpte med att lösa lite svårare fall.

För att nämna några svagheter i denna undersökning, är det möjligt att några adjektiv har gått obemärkt, eftersom det var en människa som hanterade allt material. När man tänker på den relativt stora mängden av material som finns med i forskningen, kan man ändå tro att om några adjektiv har gått utan närmare observation, har det inte påverkat den slutliga analysen eller totalbilden.

En sak till som borde observeras är att det här sättet inte är det optimala sättet att undersöka tillägg. Även om jag hittade några genom att bara hitta motsvarigheter till de svenska adjektiven från den finska versionen, borde man göra insamlingen också avigt, alltså att hitta motsvarigheter för de finska adjektiv i den svenska versionen, för att hitta alla möjliga tilläggsfall. Man kunde säga att den här undersökningen inte fokuserade på den hela relationen mellan de två versionen av boken, den finska och den svenska, i stor utsträckning. Att göra materialinsamlingen tvärtom kunde vara en bra idé för forskning i framtiden. Även om denna undersökningsmetod var inte ideal för tilläggen, fungerade grupper ställt av Ingo (1991) och mig väl eftersom de missade bara 3 procent av adjektiv, som inte passade på

någon grupp. Om man skulle ha velat ta de med, hade man varit tvungen att tillägga en grupp av semantiska förändringar där inget har tillagt eller utelämnat utan innehållet har ändrats helt och hållet.

Jag har nu i denna undersökning fokuserat på semantiken, men några idéer för framtiden kunde vara att studera några andra aspekter i texten. Som det syntes redan i denna avhandling, fanns det mycket strukturella förändringar när man jämförde den finska och svenska versionen av boken *Pippi Långstrump*. Man kunde till exempel studera närmare hurdana strukturella förändringar har det hänt gällande översättningen av adjektiv eller någon annan ordklass. Likadana studier gällande semantiken och översättning kunde man göra också med andra barnböcker och därmed i framtiden jämföra översättarnas verk gällande flera olika sagor. På det viset kunde man hitta möjliga likheter och olikheter och bilda en bredare bild av naturen att översätta barnlitteratur.

7. LITTERATURFÖRTECKNING

Material:

Lindgren, Astrid, 1945: Pippi Långstrump. 31. uppl. Stockholm: Rabén & Sjögren.

Lindgren, Astrid, 1946: Peppi Pitkätossu. *Peppi Pitkätössun tarina*. 12. uppl. Porvoo: WSOY. S. 7–96.

Övriga källor:

Cantell, Ilse, Martola, Nina, Romppanen, Birgitta & Sundström, Mats-Peter, 2015: Suomi-ruotsi-suomi-sanakirja. 17. uppl. Helsinki: Sanoma Pro Oy.

Hultman, Tor, G., 2010: Svenska Akademiens språklära. Stockholm: Svenska Akademien.

Ingo, Rune, 1991: Från Källspråk till målspråk: Introduktion i översättningsvetenskap. Lund: Studentlitteratur.

Ingo, Rune, 2007: Konsten att översätta. Lund: Studentlitteratur.

Kananen, Jorma, 2014: Laadullinen tutkimus opinnäytetyönä: Miten kirjoitan kvalitatiivisen opinnäytetyön vaihe vaiheelta. Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu.

Lathey, Gillian, 2010: The role of translators in children's literature: Invisible storytellers. New York and London: Routledge.

Oittinen, Riitta, 2000: Translating for Children. New York and London: Garland Publishing, Inc.

Strauss, Anselm L. & Corbin, Juliet, 1990: Basics of qualitative research: grounded theory procedures and techniques. Newbury Park: SAGE.

Svanlund, Jan, 2016: Språkriktighetsboken. 2. uppl. Malmö: NE.

Temple, Charles, Martinez, Miriam & Yokota, Junko, 2011: Children's Book in Children's Hands: An Introduction to Their Literature. 4. uppl. Boston: Pearson.

8. BILAGA

SVENSKA	FINSKA
SEMANTISKA TILLÄGG	
1. en fin, fin anteckningsbok (s. 28)	hienon hieno nahkakantinen muistikirja (s. 24)
2. ett grönt tak (s. 58)	suuri vihreä katto (s. 46)
3. --	hullunkuriselta (s. 84)
4. svart hatt (s. 111)	suuri musta hattu (s. 88)
EXPLICITA TILLÄGG	
1. en sorts liten flöjt (s. 127)	eräänlainen pieni norsunluinen huilu (s. 99)
SEMANTISKA UTELÄMNINGAR	
1. det där gamla huset (s. 6)	tuon talon (s. 8)
2. Den vackra sommarafton (s. 9)	Sinä kesäiltana (s. 10)
3. ett par långa strumpor (s. 10)	sukat (s. 11)
4. En sån liten söt, söt trådrulle (s. 25)	suloisen suloinen rihmarulla (s. 22)
5. En vacker eftermiddag (s. 31)	Eräänä iltapäivänä (s. 26)
6. den lilla staden (s. 42)	kaupungin (s. 34)
7. människor i den lilla staden (s. 42)	kaupunkilaisten (s. 35)
8. den lilla staden (s. 53)	kaupunki (s. 53)
9. du är dum (s. 54)	--
10. En sån vacker, vacker hage (s. 66)	Tämäpäs kaunis haka (s. 52)
11. en liten solig avsats (s. 67)	aurinkoinen pengermä (s. 53)
12. små goda smörgåsar (s. 67)	herkullisia lihapulla- ja kinkkuvoileipiä (s. 54)
13. en alldeles egen liten utflykt (s. 69)	omille teilleen (s. 55)
14. den lilla staden (s. 75)	Kaupunkiin (s. 60)
15. den gamla rara damen (s. 76)	vanhaan naiseen (s. 61)
16. en skär parasoll (s. 81)	päivänvarjo (s. 65)
17. den lilla staden (s. 88)	kaupungissa (s. 70)
18. vanligt klockvett (s. 90)	--
19. en stor sax (s. 95)	sakset (s. 76)
20. Snälla ni (s. 96)	--
21. vidare bra (s. 105)	--
22. den praktiga flickan (s. 108)	tytön (s. 85)
23. en oljad blix (s. 121)	--
24. de upplysta fönstren (s. 125)	ikkunoista (s. 97)
25. en liten fattig mus (s. 125)	Hiirikö (s. 98)
26. så rädd (s. 125)	--
27. med röda, blå och gröna stenar (s. 127)	sinisillä ja vihreillä kivillä (s. 99)
IMPLICITA UTELÄMNINGAR	
1. en hel häst (s. 8)	hevosen (s. 8)
2. två små rara barn (s. 8)	kahden herttaisen lapsensa (s. 10)
3. i små välstrukna bomullsklänningar (s. 9)	hyvin silitetyssä pumpulimekossaan (s. 10)
4. en liten ask (s. 16)	rasian (s. 16)
5. den nya flickan (s. 19)	tytön (s. 17)
6. ett nytt mjölmoln (s. 19)	jauho ryöppysi (s. 18)

7. av ren förvåning (s. 25)	hämmästyksestä (s. 22)
8. en liten, liten leksakskärria (s. 27)	pieniin leikkirattaisiin (s. 23)
9. en ensam pojke (s. 27)	yhden pojan (s. 23)
10. en liten silverpenna (s. 28)	hopeakynä (s. 24)
11. min gumma lilla (s. 44)	eukkoseni (s. 36)
12. i en liten ask (s. 59)	ripsiassa (s. 46)
13. i en stor, djup vattenpöl (s. 69)	syvään vesilammikkoon (s. 55)
14. små vita skinnskor (s. 70)	valkoiset kengät (s. 55)
15. slö och tung (s. 73)	veltona (s. 58)
16. några sköna silverkronor (s. 75)	muutamia hopeakruunuja (s. 60)
17. sin lilla hand (s. 76)	kätensä (s. 60)
18. den gamla damen (s. 77)	mutta nainen (s. 61)
19. den lilla plattformen (s. 81)	--
20. ett ordentligt livtag (s. 84)	tarttui (s. 67)
21. en ren händelse (s. 91)	sattumalta (s. 72)
22. min flicka lilla (s. 93)	tyttöseni (s. 73)
23. lilla vän (s. 94)	ystäväiseni (s. 74)
24. bara en liten stund (s. 96)	Vain <i>hetki</i> (s. 76)
25. lugnt och fridfullt (s. 105)	rauhallista (s. 83)
26. helstekt gris (s. 109)	porsaanpaistia (s. 86)
27. stackars lilla Malin (s. 109–110)	Manta- paralle (s. 87)
28. de små barnen (s. 114)	lapset (s. 90)
29. en liten barnhand (s. 115)	lapsen käsi (s. 91)
30. en liten apa (s. 118)	apinalle (s. 92)
31. den smala plankan (s. 120)	lankulle (s. 95)
32. En sån rolig, rolig, rolig eldsvåda (s. 121)	Miten hauska, hauska tulipalo (s. 95)
33. sina egna spargrisar (s. 124)	säästölippaistaan (s. 97)
34. den mörka natt (s. 125)	yössä (s. 98)
35. en liten, liten gast (s. 132)	pieni peikko (s. 103)
SEMANTISKT RAKA ÖVERSÄTTNINGAR	
1. ett gammalt hus (s. 5)	vanha talo (s. 7)
2. den lilla, lilla staden (s. 5)	Pikkuruisen kaupungin (s. 7)
3. gammal (s. 5)	vanha (s. 7)
4. förfallen trädgård (s. 5)	ränsistynyt puutarha (s. 7)
5. rätt skönt (s. 5)	aika ihanaa (s. 7)
6. allra roligast (s. 5)	kaikkein hauskinta (s. 7)
7. liten (s. 5)	pienen (s. 7)
8. liten unge (s. 5)	pieni pahanen (s. 7)
9. Var inte ängslig! (s. 5)	Älä ole huolissasi! (s. 7)
10. de stora haven (s. 6)	suurilla merillä (s. 7)
11. alldeles säker (s. 6)	aivan varma (s. 7)
12. så fina föräldrar (s. 6)	niin hienoja vanhempia (s. 8)
13. gammal (s. 6)	vanhaksi (s. 8)
14. det tråkiga (s. 6)	tuo ikävä juttu (s. 8)
15. raka vägen (s. 6)	suoraa päätä (s. 8)
16. En vacker sommarkväll (s. 6)	Eräänä kauniina kesäiltana (s. 8)
17. Var inte ängsliga (s. 8)	Älkää oliko huolissanne (s. 8)
18. En liten apa (s. 8)	pienen apinan (s. 8)
19. en stor kappsäck (s. 8)	ison matkalaukun (s. 8)
20. Ett märkvärdigt barn (s. 8)	Merkkillinen lapsi (s. 9)
21. Det allra märkvärdigaste (s. 8)	merkillisintä (s. 8)
22. stark (s. 8)	voimakas (s. 8)

23. stark (s. 8)	voimakas (s. 8)
24. en egen häst (s. 8)	oma hevonen (s. 8)
25. en egen häst (s. 8)	omaa hevosta (s. 10)
26. rara barn (s. 8)	herttaisen lapsensa (s. 10)
27. snälla (s. 8–9)	kilttejä (s. 10)
28. lydiga (s. 8–9)	tottelevaisia (s. 10)
29. prydlig (s. 9)	Siistiltä (s. 10)
30. Så fänigt (s. 9)	Hullua (s. 10)
31. trevligt (s. 9)	hauskaa (s. 10)
32. otrevlig dag (s. 9)	kuiva päivä (s. 10)
33. en liten flicka (s. 9)	pikku tyttö (s. 10)
34. den märkvärdigaste flicka (s. 9)	kummallista tyttöä (s. 10)
35. i två hårda flätor (s. 10)	tiukasti kahdeksi saporoksi (s. 11)
36. liten potatis (s. 10)	Pienen perunan (s. 10)
37. alldeles prickig (s. 10)	aivan täynnä pisamia (s. 11)
38. bred mun (s. 10)	leveä suu (s. 11)
39. Friska (s. 10)	Terveet (s. 11)
40. vita tänder (s. 10)	valkoiset hampaat (s. 11)
41. egendomlig (s. 10)	omituinen (s. 11)
42. blå (s. 10)	sininen (s. 11)
43. blå (s. 10)	sininen (s. 11)
44. röda (s. 10)	punaisia (s. 11)
45. långa (s. 10)	pitkissä (s. 11)
46. smala ben (s. 10)	Hoikissa jaloissa (s. 11)
47. svart (s. 10)	musta (s. 11)
48. svarta skor (s. 10)	mustat kengät (s. 11)
49. en liten markatta (s. 10)	pieni marakatti (s. 11)
50. blå byxor (s. 10)	siniset housut (s. 11)
51. gul jacka (s. 10)	keltainen takki (s. 11)
52. vit halmhatt (s. 10)	valkea olkihattu (s. 11)
53. ett fritt land (s. 11)	vapaassa maassa (s. 12)
54. konstigt (s. 11)	kummallista (s. 12)
55. konstigare (s. 11)	kummempaakin (s. 12)
56. fult (s. 12)	rumaa (s. 12)
57. fult (s. 12)	rumaa (s. 12)
58. ett litet barn (s. 12)	pikku tyttö (s. 12)
59. fräkniga ansikte (s. 12)	pisamaiset kasvonsa (s. 12)
60. en endaste människa (s. 12)	ainuttakaan ihmistä (s. 12)
61. de tråkiga dagarna (s. 12)	ikävä (s. 13)
62. den lilla apan (s. 12)	pikku apina (s. 13)
63. fallfärdiga tärtdgårdsgrind (s. 13)	ränsistyneestä puutarhaportista (s. 13)
64. gamla (s. 13)	vanhat (s. 13)
65. mossbelupna träd (s. 13)	sammalen peittämät puut (s. 13)
66. fina klätterträd (s. 13)	mainiot kiipeilypuut (s. 13)
67. bra (s. 14)	hyväkin (s. 15)
68. bra (s. 14)	hyvää (s. 15)
69. flintskalliga (s. 14)	kaljupäitä (s. 15)
70. tokig (s. 14)	hullu (s. 15)
71. flintskallig (s. 14)	kaljupää (s. 15)
72. färdig (s. 16)	valmis (s. 15)

73. mycket god (s. 16)	mainio räiskäle (s. 15)
74. stor (s. 16)	suuren (s. 16)
75. stor klaffbyrå (s. 16)	suuri lipasto (s. 16)
76. små (s. 16)	pienen (s. 16)
77. små lådor (s. 16)	pientä laatikkoa (s. 16)
78. märkvärdiga fågelägg(s. 16)	kummallisia linnunmunia (s. 16)
79. konstiga snäckor (s. 16)	ihmeellisiä näkinkenkiä (s. 16)
80. små (s. 16)	pieniä (s. 16)
81. fin a askar (s. 16)	hienoja rasioita (s. 16)
82. vackra silverspeglar (s. 16)	kauniita hopeapeilejä (s. 16)
83. skära snäckor (s. 16)	heleitä simpukoita (s. 16)
84. en grön sten (s. 16)	vihreäkivinen (s. 16)
85. den skojiga flickan (s. 18)	sen kivan (s. 17)
86. med dom stora skorna (s. 18)	isokenkäisen (s. 17)
87. klarvaken (s. 18)	virkk u (s. 17)
88. roligt (s. 18)	hauskaa (s. 17)
89. en hel timme (s. 18)	kokonaista tuntia (s. 17)
90. en jättestor deg (s. 19)	jättiläismäisen taikinan (s. 17)
91. lilla apa (s. 19)	pikku apinalleen (s. 17)
92. vit (s. 19)	valkoinen (s. 18)
93. hel (s. 19)	kokonainen (s. 18)
94. knipslug (s. 19)	ovela (s. 18)
95. en ledig stund (s. 20)	vapaata hetkeä (s. 18)
96. en liten hög (s. 21)	pieneksi kasaksi (s. 18)
97. döa råttor (s. 21)	kuolleita rottia (s. 19)
98. små (s. 21)	pienen (s. 19)
99. små muttrar (s. 21)	pieniä muttereita (s. 19)
100. liten (s. 21)	pienen (s. 19)
101. liten mutter (s. 21)	pieniä muttereita (s. 19)
102. en liten mutter (s. 21)	pienen mutterin (s. 19)
103. de bästa sakerna (s. 21)	parhaat tavarat (s. 19)
104. gammal (s. 23)	vanhan (s. 20)
105. rostig plåtburk (s. 23)	ruostuneen peltitölkin (s. 20)
106. trevlig Burk (s. 23)	mukava Leivostölkki (s. 21)
107. trevligt (s. 23)	mukava (s. 21)
108. rostig (s. 23)	ruosteinen (s. 21)
109. ett litet plåttorn (s. 24)	pieni pelti torni (s. 21)

110.	ett nytt tjut (s. 24)	uudelleen (s. 21–22)
111.	en tom trådrulle (s. 24)	tyhjä rihmarullaa (s. 22)
112.	söt (s. 25)	suloisen (s. 22)
113.	söt trådrulle (s. 25)	suloinen rihmarulla (s. 22)
114.	rädd (s. 25)	pelästyneeltä (s. 22)
115.	den störste (s. 25)	isoin (s. 22)
116.	underlig (s. 25)	ihmekään (s. 22)
117.	elaka (s. 25)	ilkeitä (s. 22)
118.	otäcke Bengt (s. 25)	ilkeän Pentin (s. 22)
119.	lille Ville (s. 25)	pikku Villestä (s. 22)
120.	En vilt främmande flicka (s. 25)	Uppo- outo tyttö (s. 22)
121.	ett brett flin (s. 26)	leveä virnistys (s. 22)
122.	bli arg (s. 26)	suuttuisi (s. 23)
123.	rädd (s. 26)	säikähtyneeltä (s. 23)
124.	starka armar (s. 26)	vahvoilla käsivarsillaan (s. 23)
125.	liten (s. 27)	pieniin (s. 23)
126.	liten leksakskärra (s. 27)	pieniin leikkirattaisiin (s. 23)
127.	stumma (s. 27)	mykkiä (s. 23)
128.	Ni är fega (s. 27)	Senkin pelkurit (s. 23)
129.	Det är fegt (s. 27)	Se on raukkamaista (s. 23)
130.	liten (s. 27)	pientä (s. 23)
131.	varnlös flicka (s. 27)	turvatonta tyttöäkin (s. 23)
132.	fult (s. 27)	rumaa (s. 23)
133.	fina saker (s. 28)	hienoa esinettä (s. 24)
134.	gamla trädet (s. 28)	vanhaan puuhun (s. 24)
135.	Gamla träd (s. 28)	Vanhat puut (s. 24)
136.	bästa ställena (s. 28)	parhaita paikkoja (s. 24)
137.	fin (s. 28)	hienon (s. 24)
138.	fin anteckningsbok (s. 28)	hieno ... muistikirja (s. 24)
139.	konstigt (s. 28)	ihmeellistä (s. 24)
140.	underligt (s. 28)	kummallista (s. 24)
141.	gamla stubben (s. 28)	vanhan kannon (s. 24)
142.	gamla stubbar (s. 28)	Vanhoista kannoista (s. 24)
143.	ett rött korallhalsband (s. 28)	punaisen koralliketjun (s. 24)
144.	en lång stund (s. 28)	pitkän aikaa (s. 24)

145.	håpna (s. 28)	kummissaan (s. 24)
146.	halva natten (s. 28)	puolen yötä (s. 24)
147.		
148.	sömnig (s. 28)	nukuttamaan (s. 24)
149.	stora skor (s. 29)	isoja kenkiä (s. 25)
150.	det enda riktiga sättet (s. 29)	ainoa oikea tapa (s. 25)
151.	Va' konstigt (s. 30)	Aika kummallista (s. 25)
152.	I den lilla staden (s. 31)	pikkukaupungissa (s. 26)
153.	bekant (s. 31)	tiedettiin (s. 26)
154.	ensam (s. 31)	ypöyksin (s. 26)
155.	soligt (s. 31)	aurinkoista (s. 26)
156.	skönt (s. 31)	ihanaa (s. 26)
157.	härligt (s. 31)	ihanaa (s. 26)
158.	det bästa (s. 32)	parasta (s. 26)
159.	liten moster (s. 32)	pieni täti (s. 26)
160.	roligt (s. 32)	hauskaa (s. 26)
161.	göra sig kvick (s. 32)	viisastella (s. 27)
162.	snälla människor (s. 32)	kiltit ihmiset (s. 27)
163.	Kära barn (s. 33)	Rakas lapsi (s. 27)
164.	ett riktigt barnhem (s. 33)	oikeaan lastenkotiin (s. 27)
165.	Allt möjligt (s. 33)	Kaikenlaista (s. 27)
166.	nyttiga saker (s. 33)	167. tarpeellisia asioita (s. 27)
168.	tråkigt (s. 33–34)	ikävä (s. 27)
169.	vara så okunnig (s. 33–34)	ellet itse tiedä sitä (s. 27)
170.	stor (s. 34)	suureksi (s. 27)
171.	tråkigt (s. 34)	ikävä (s. 28)
172.	vaken (s. 34)	valveilla (s. 28)
173.	roligt (s. 35)	hauskaa (s. 28)
174.	rädda (s. 35)	pelokkailta (s. 28)
175.	farligt (s. 35)	vaarallista (s. 30)
176.	roligt (s. 35)	hauskaa (s. 30)
177.	snopna (s. 35)	noloilta (s. 30)
178.	mera snopna (s. 37)	nolommiksi (s. 30)
179.	arga (s. 37)	suuttuivat (s. 30)
180.	arga (s. 37)	vihaisia (s. 30)
181.	hygglig (s. 37)	kiltti (s. 30)

182.	lömska (s. 37)	ovelia (s. 30)
183.	din otäcka unge (s. 37)	senkin ilkeä kakara (s. 30)
184.	skojigt (s. 37)	hauskaa (s. 30)
185.	ett kraftigt tag (s. 37)	voimakkaalla otteella (s. 30)
186.	en lång stund (s. 37)	pitkän aikaa (s. 31)
187.	brända (s. 38)	palaneita (s. 31)
188.	lämplig (s. 38)	sopinut (s. 31)
189.	bäst (s. 38–39)	parasta (s. 31)
190.	trevligt eftermiddag (s. 39)	hauska iltapäivä (s. 32)
191.	det avbrutna kaffekalaset (s. 39)	keskeytyneitä kahvikestejään (s. 32)
192.	rädd (s. 39)	pelkäsi (s. 32)
193.	bra (s. 39)	hauskaa (s. 32)
194.	skojigare (s. 39)	hauskempaa (s. 32)
195.	lilla kostym (s. 40)	pikku takkia (s. 33)
196.	kapprak (s. 40)	supisuoraksi (s. 33)
197.	en stor kopp kaffe (s. 40)	suuren kupillisen kahvia (s. 33)
198.	tråkigare (s. 40)	ikävämmältä (s. 33)
199.	snäll fröken (s. 41)	kiltti opettaja (s. 33)
200.	roligt (s. 41)	hauskaa (s. 33)
201.	tokig (s. 41)	hulluksi (s. 33)
202.	tyst (s. 41)	ei sanonut mitään (s. 34)
203.	nerblötta (s. 41)	läpimäriksi (s. 34)
204.	Det är orättvist (s. 41)	Se on vääryyttä (s. 34)
205.	absolut orättvist (s. 41)	ehdottomasti vääryyttä (s. 34)
206.	sorgsen (s. 41)	surulliselta (s. 34)
207.	inte det allra minsta jullov (s. 41)	ei pienintäkään joululomaa (s. 34)
208.	I vildaste galopp (s. 42)	Hurjinta laukkaa (s. 34)
209.	snälla klasskamrater (s. 42)	kiltit toverinsa (s. 35)
210.	stora hatt (s. 42)	suurta hattuaan (s. 35)
211.	en ny flicka (s. 42)	uusi tyttö (s. 35)
212.	snäll (s. 42)	kiltti (s. 35)
213.	trevlig fröken (s. 42)	mukava opettaja (s. 35)
214.	en ledig bänk (s. 42)	vapaalle paikalle (s. 35)
215.	värdslösa sätt (s. 43)	huolettomasta käytöksestään (s. 35)
216.	lilla Pippi (s. 43)	pikku Peppi (s. 35)

217.	ditt fullständiga namn (s. 43)	täydellinen nimesi (s. 35)
218.	långt (s. 43)	pitkä (s. 35)
219.	stora flickan (s. 43)	suuri tyttö (s. 35)
220.	ett kraftigt nyp (s. 44)	nipisti lujasti (s. 36)
221.	förtjust (s. 44)	innostunut (s. 36)
222.	bättre (s. 44)	paremmin (s. 36)
223.	slösaktig (s. 45)	haaskasi (s. 37)
224.	liten (s. 45)	pienen (s. 37)
225.	vacker (s. 45)	kauniin (s. 37)
226.	nåt roligt (s. 45)	jotain hauskaa (s. 37)
227.	arg (s. 46)	vihainen (s. 38)
228.	små barn (s. 46)	pikkulasta (s. 38)
229.	bråkigt (s. 46)	juonittevalta (s. 38)
230.	besvärligt barn (s. 46)	vaivalloiselta lapselta (s. 38)
231.	lilla (s. 47)	pieneen (s. 38)
232.	fnuttiga papperet (s. 47)	paperipahaseen (s. 38)
233.	en liten sång (s. 47)	pienen laulun (s. 38)
234.	den friskaste (s. 47)	terveimmänkin (s. 39)
235.	ensamma (s. 47)	kahdestaan (s. 39)
236.	roligt (s. 48)	hauskaa (s. 39)
237.	ledsen (s. 48)	pahastu (s. 39)
238.	sorgsen (s. 49)	murheellisen (s. 39)
239.	sorgsen (s. 49)	surulliselta (s. 39)
240.	ledsen (s. 49)	pahoillaan (s. 39)
241.	ledsen (s. 49)	vihainen (s. 39)
242.	äldre (s. 49)	vanhemmaksi (s. 39)
243.	snäll (s. 49)	kiltti (s. 39)
244.	liten (s. 49)	pienen (s. 40)
245.	fin guldklocka (s. 49)	hienon kultakellon (s. 40)
246.	ett snyggt spektakel (s. 49)	mitä siitä taas tulisi (s. 40)
247.	en dryg pärs (s. 50)	pitkä rehkeminen (s. 40)
248.	förbjudet (s. 50)	kielletty (s. 40)
249.	dum (s. 50)	tyhmyyksissään (s. 40)
250.	en liten pojke (s. 50)	eräs pieni poika (s. 40)
251.	långt (s. 50)	pitkä (s. 40)
252.	sin stora hatt (s. 50)	suurta hattuaan (s. 41)

253.	olyckliga. ” (s. 52)	käy huonosti. ” (s. 41)
254.	varm (s. 53)	lämpöinen (s. 42)
255.	vacker dag (s. 53)	kaunis (s. 42)
256.	de godaste (s. 53)	herkullisia (s. 42)
257.	små (s. 53)	pieniä (s. 42)
258.	utan större besvär (s. 53)	vaivatta (s. 42)
259.	den lilla staden (s. 53)	Pikkukaupungin väki (s. 42)
260.	vackraste omgivningar (s. 53)	kauneimmat maisemat (s. 42)
261.	blå ögon (s. 53)	siniset silmät (s. 42)
262.	lagom stor (s. 54)	keskimittainen (s. 42)
263.	lång (s. 54)	pitkä (s. 42)
264.	kort (s. 54)	lyhyt (s. 42)
265.	svart hatt (s. 54)	musta hattu (s. 42)
266.	svarta skor (s. 54)	mustat kengät (s. 42)
267.	snopen (s. 54)	nololta (s. 42)
268.	flintskallig (s. 54)	kaljupää (s. 43)
269.	stora öron (s. 54)	suuret korvat (s. 43)
270.	stora öron (s. 54)	isokorvaisen (s. 43)
271.	barockt (s. 54)	hassua (s. 43)
272.	stora (s. 55)	isot (s. 43)
273.	varmt (s. 55)	lämmintä (s. 55)
274.	skönt (s. 55)	ihanaa (s. 43)
275.	dåligt väder (s. 55)	huono ilma (s. 43)
276.	sorgmodiga visor (s. 55)	surullisia lauluja (s. 43)
277.	sött (s. 55)	hauskalta (s. 43)
278.	stora (s. 55)	isot (s. 43)
279.	gula segel (s. 55)	keltaiset purjeet (s. 43)
280.	den minsta (s. 55)	pienimmän (s. 43)
281.	envis (s. 55)	itsepäinen (s. 44)
282.	stackars fru (s. 56)	rouvaparkansa (s. 44)
283.	den leaste unge (s. 56)	kiusallis in lapsi (s. 44)
284.	Kinkig med maten (s. 56)	juonitteli syödessään (s. 44)
285.	rent olycklig (s. 56)	aivan onneton (s. 44)
286.	en hel tallrik (s. 56)	koko lautanen (s. 44)
287.	lille Petter (s. 56)	pikku Petter (s. 44)

288.	arg (s. 56)	suuttui (s. 44)
289.	märkvärdig (s. 57)	kummalliselta (s. 45)
290.	godtrogna (s. 57)	herkkäuskoisia (s. 45)
291.	dumt (s. 57)	typeryyttä (s. 45)
292.	flintskallig (s. 57)	kaljupäätä (s. 45)
293.	välskött (s. 57)	hyvin hoidettu (s. 45)
294.	härliga gräsmattor (s. 57)	ihania nurmikoita (s. 45)
295.	gamla rosenbuskar (s. 57)	vanhoja ruusupensaita (s. 45)
296.	vita (s. 57)	valkoisia (s. 45)
297.	gula (s. 57)	keltaisia (s. 45)
298.	skära rosor (s. 57)	vaaleanpunaisia ruusuja (s. 45)
299.	uråldriga gamla ekar och almar (s. 58)	ikivanhoja tammia ja jalavia (s. 45)
300.	rädd (s. 58)	pelkäsi (s. 45)
301.	betänksam (s. 58)	empi (s. 46)
302.	stora bulor (s. 58)	suuria pahkoja (s. 46)
303.	roligt (s. 58)	hauskalta (s. 46)
304.	ett litet rum (s. 58)	pieni huone (s. 59)
305.	ett grönt tak (s. 58)	vihreä katto (s. 46)
306.	färdigt (s. 58)	valmiina (s. 46)
307.	en lång stund (s. 58)	pitkän aikaa (s. 46)
308.	bra (s. 59)	hyvältä (s. 46)
309.	varm (s. 59)	kuumaa (s. 46)
310.	vått (s. 59)	märkää (s. 46)
311.	kallt (s. 59)	kylmäksi (s. 46)
312.	vått (s. 59)	märäksi (s. 46)
313.	färdiga (s. 59)	lopettaneet (s. 46)
314.	hållbart porslin (s. 59)	kestävää posliinia (s. 48)
315.	ihåligt (s. 59)	ontto (s. 48)
316.	stort (s. 59)	suuri (s. 48)
317.	ihåligt (s. 59)	ontto (s. 48)
318.	en liten spricka (s. 60)	pieni rako (s. 48)
319.	Gammal (s. 60)	Vanha (s. 48)
320.	hygglig kaffekanna (s. 60)	kunnon kannu (s. 48)
321.	en liten springa (s. 60)	pienestä raosta (s. 48)
322.	orolig (s. 60)	huolissaan (s. 48)
323.	vild (s. 62)	innoissaan (s. 49)

324.	besvärligt (s. 62)	hankalaa (s. 49)
325.	modig (s. 62)	rohkea (s. 49)
326.	rädd (s. 62)	pelännyt (s. 49)
327.	den mörka trädstammen (s. 62)	pimeään puunrunkoon (s. 49)
328.	underbart (s. 62)	ihmeellistä (s. 49)
329.	farligt (s. 62)	vaarallista (s. 49)
330.	svåra biten (s. 62)	vaikean taipaleen (s. 49)
331.	mörkt (s. 62)	pimeää (s. 49)
332.	rädd (s. 62)	pelkää (s. 49)
333.	kul (s. 63)	kivaa (s. 50)
334.	Mörkt (s. 63)	Pimeätä (s. 50)
335.	en liten pinne (s. 63)	pienellä tikulla (s. 50)
336.	glada (s. 63)	ilostuivat (s. 50)
337.	Va' larvigt (s. 63)	Tylsää (s. 50)
338.	en stor kittell (s. 64)	suuren kattilallisen (s. 51)
339.	sina stora skor (s. 64)	suuret kenkensä (s. 51)
340.	nakna fötter (s. 64)	paljaisiin jalkoihinsa (s. 51)
341.	ett raskt språng (s. 65)	rennosti (s. 51)
342.	rent (s. 65)	puhdas (s. 51)
343.	en knallblå himmel (s. 65)	hohtavan siniseltä taivaalta (s. 52)
344.	en liten utflykt (s. 65)	pienelle retkelle (s. 52)
345.	ett bra förslag (s. 65)	hyvä ehdotus (s. 52)
346.	en stor korg (s. 65)	iso kori (s. 52)
347.	liten (s. 65)	pieni (s. 52)
348.	trevlig gångstig (s. 65)	hauska polku (s. 52)
349.	vackrare hage (s. 66)	kauniimpi haka (s. 52)
350.	stora koögon (s. 66)	suurilla lehmänsilmillään (s. 52)
351.	tjuriga (s. 66)	härkäpäinen (s. 52)
352.	koriga (s. 66)	lehmäpäisiksi (s. 52)
353.	ruskigt att tänka på (s. 66)	Kurja ajatus (s. 52)
354.	vacker (s. 66)	kauniin (s. 53)
355.	röd flugsvamp (s. 66)	punaisen kärpässienen (s. 53)
356.	ett stort stycke (s. 66)	suuren palan (s. 53)
357.	gott (s. 67)	hyvää (s. 53)
358.	en bra plats (s. 67)	hyvä paikka (s. 53)

359.	stor (s. 67)	suuren (s. 53)
360.	flat sten (s. 67)	laakean kiven (s. 53)
361.	lämplig (s. 67)	sopiva (s. 53)
362.	en liten glänta (s. 67)	pienen aukeaman (s. 53)
363.	tillräckligt soligt (s. 67)	tarpeeksi aurinkoista (s. 53)
364.	snyggt med fräknar (s. 67)	pisamat ovat sieviä (s. 53)
365.	ett litet berg (s. 67)	pieni kallio (s. 53)
366.	solig avsats (s. 67)	aurinkoinen pengermä (s. 53)
367.	goda smörgåsar (s. 67)	herkullisia lihapulla- ja kinkkuvoileipiä (s. 54)
368.	små (s. 68)	pieniä (s. 54)
369.	bruna korvar (s. 68)	ruskeita makkaroita (s. 54)
370.	trevligt (s. 68)	mukava (s. 54)
371.	tokig (s. 68)	innokas (s. 54)
372.	roligt (s. 68)	hauskaa on (s. 54)
373.	tröttsamt (s. 68)	väsyisi (s. 54)
374.	svårt (s. 68)	vaikeata (s. 54)
375.	långt (s. 68)	pitkä (s. 54)
376.	värre (s. 68)	vaikeampaa (s. 54)
377.	det lättaste sättet (s. 68)	helpommasta päästä (s. 54)
378.	o, snälla Pippi (s. 68)	Peppi kiltti (s. 54)
379.	en halv sekund (s. 68)	Puolen sekunnin (s. 69)
380.	förskräckta (s. 69)	kauhuissaan (s. 54)
381.	egen (s. 69)	omille (s. 55)
382.	arg (s. 69)	suuttui (s. 55)
383.	djup vattenpöl (s. 69)	syvään vesilammikkoon (s. 55)
384.	blev synlig igen (s. 69)	päänsä taas pinnalle (s. 55)
385.	skojigt (s. 70)	kivaa (s. 55)
386.	fin (s. 70)	hienona (s. 55)
387.	ljusa silkelockar (s. 70)	vaaleine silkkikiharoineen (s. 55)
388.	skär klänning (s. 70)	puhdas leninki yllään (s. 55)
389.	vita skinnskor (s. 70)	valkoiset kengät jalassa (s. 55)
390.	den förståndiga Annika (s. 70)	järkevä Annikka (s. 55)
391.	arg (s. 70)	harmittava (s. 55)
392.	en gammal änkefru (s. 70)	vanhalle leskirouvalle (s. 55)
393.	lite rädd (s. 70)	arkaili (s. 55)
394.	feg (s. 70)	raukka (s. 56)

395.	arg (s. 70)	vihainen (s. 56)
396.	barnkär (s. 70)	pitänyt lapsista (s. 56)
397.	med sänkt huvud (s. 70)	niska köyryssä (s. 56)
398.	ett ohyggligt bölande (s. 70)	hurjasti mylvien (s. 56)
399.	oförständig tjur (s. 71)	älytön härkä (s. 56)
400.	vita sjömanskostym (s. 71)	valkoisen merimiespuvun (s. 56)
401.	ett nytt barn (s. 71)	uuden lapsen (s. 56)
402.	modernt (s. 71)	muodissa (s. 56)
403.	kittlig (s. 71)	kutiamaan (s. 56)
404.	lugnt (s. 71)	rauhaa (s. 57)
405.	värsta krumbukter (s. 71)	poukkoili sen minkä kerkesi (s. 57)
406.	med lilla vännen min (s. 72)	kultani kanssa (s. 57)
407.	trött (s. 72)	väsyi (s. 57)
408.	nödvändigt (s. 72)	välttämättömiltä (s. 57)
409.	kinkig.” (s. 72)	juonitella (s. 57)
410.	ledsen (s. 73)	surullisen (s. 57)
411.	en sådan liten apa (s. 73)	pienestä apinasta (s. 57)
412.	roligt (s. 73)	hauskaa (s. 57)
413.	ensam i skogen (s. 73)	yksin metsään (s. 57)
414.	glad (s. 73)	hyvällä tuulella (s. 57)
415.	en underbar dag (s. 73)	päivä oli ollut ihana (s. 58)
416.	du som är ung (s. 73)	Oot nuori oi (s. 58)
417.	slö (s. 73)	velttona (s. 58)
418.	allra högsta topp (s. 74)	korkein huippu (s. 58)
419.	snälla pappa (s. 75)	kiltti isänsä (s. 60)
420.	i små flåtor (s. 75)	pienille palmikoille (s. 60)
421.	röda rosetter (s. 75)	punaiset ruusukkeet (s. 60)
422.	fin (s. 75)	hieno (s. 60)
423.	Vad du är tokig (s. 75)	Mitä sinä höpsit (s. 60)
424.	vackra damer (s. 75)	kauniita naisia (s. 60)
425.	stor (s. 76)	iso (s. 60)
426.	blank tvåkrona (s. 76)	kiiltävä kaksikruununen (s. 60)
427.	rik (s. 76)	rikas (s. 60)
428.	trångt (s. 76)	ahdasta (s. 60)
429.	dom vackra damerna (s. 76)	kauniit naiset (s. 60)
430.	värre (s. 76)	pahempi (s. 61)

431.	stor (s. 76)	suuri (s. 61)
432.	lång kö (s. 76)	pitkä jono (s. 61)
433.	gamla (s. 76)	vanhaan (s. 61)
434.	Lilla flicka (s. 77)	Pikku tyttö (s. 61)
435.	den gamla damen (s. 78)	vanha nainen (s. 61)
436.	små (s. 77)	pienillä (s. 61–62)
437.	otäcka (s. 77)	inhottavilla (s. 61–62)
438.	vita (s. 77)	valkoisilla (s. 61–62)
439.	fina (s. 77)	hienoille (s. 62)
440.	röda stovlar (s. 77)	punaisille tuoleille (s. 62)
441.	en underlig kåta (s. 77)	ihmeellinen pytinki (s. 62)
442.	jag är så noga på't (s. 78)	minä siitä piittäisin (s. 62)
443.	svart frack (s. 78)	musta hännystakki (s. 62)
444.	röda plymer (s. 78)	punaiset sulkatöyhdot (s. 62)
445.	en skön dam (s. 79)	kaunis nainen (s. 63)
446.	gröna silketrikåer (s. 79)	vihreä silkkitrikoopuku (s. 63)
447.	häpen (s. 79)	hämmästy (s. 63)
448.	arg (s. 79)	suuttui (s. 63)
449.	ett stadigt tag (s. 79)	lujasti kiinni (s. 63)
450.	tokigt (s. 79)	hullulta (s. 63)
451.	den vackra Miss Carmencita (s. 79)	kauniista Miss Carmencitasta (s. 63)
452.	liten (s. 79)	pieni (s. 63)
453.	rödhårig unge (s. 79)	punatukkainen lapsi (s. 63)
454.	arg (s. 81)	vihainen (s. 64)
455.	stora vaktmästare (s. 81)	kookasta vahtimestaria (s. 64)
456.	små (s. 81)	pienin (s. 64)
457.	nätta steg (s. 81)	siroin askelin (s. 64)
458.	alla möjliga konster (s. 81)	kaikenlaisia temppuja (s. 65)
459.	sött (s. 81)	viehkeän (s. 65)
460.	den smala linan (s. 81)	ohuella nuoralla (s. 65)
461.	håpna min (s. 81)	hämmästyneen ilmeen (s. 65)
462.	den rödhåriga jäntän (s. 82)	punatukkaisen tytön (s. 65)
463.	stora sko (s. 82)	suuri kenkensä (s. 65)
464.	nöjd (s. 82)	tyytyväinen (s. 65)
465.	rädd (s. 82)	säikähti niin (s. 66)
466.	Det var mej en roliger häst (s. 82)	Tämäpä vasta hevonen (s. 66)

467.	störste onderverk (s. 83)	suurin ihmetyö (s. 66)
468.	den schtarkaste mannen (s. 83)	voimakkain mies (s. 66)
469.	en jättestor karl (s. 83)	jättiläismies (s. 66)
470.	belåten (s. 83)	tyytyväisen (s. 66)
471.	fine erbjutante (s. 83)	hieno tarjous (s. 66)
472.	schtarkaste man (s. 83)	väkevin mies (s. 66)
473.	stora karlen (s. 83)	ison miehen (s. 66)
474.	snäll (s. 83)	kiltitä (s. 66)
475.	starkaste karl (s. 83)	väkevin mies (s. 67)
476.	starkaste flicka (s. 84)	väkevin tyttö (s. 67)
477.	stora järnklot (s. 84)	suuria rautapunteja (s. 67)
478.	tjocka järnstänger (s. 67)	paksuja rautatankoja (s. 67)
479.	stark (s. 84)	väkevä (s. 67)
480.	vild (s. 85)	hurjistui (s. 67)
481.	ovänlig (s. 84)	epäystävällinen (s. 67)
482.	ett ordentligt livtag (s. 84)	tarttui (s. 67)
483.	röd (s. 85)	punaisena (s. 67)
484.	arg (s. 85)	vihainen (s. 67)
485.	argare (s. 85)	vihaisempi (s. 67)
486.	rödhåriga flickan (s. 85)	punatukalle (s. 68)
487.	Bättre (s. 86)	paremminkin (s. 68)
488.	med raka armar (s. 86)	suorin käsin (s. 68)
489.	Roligare (s. 87)	hauskempaa (s. 68)
490.	det fortaste (s. 87)	niin pian (s. 69)
491.	tvungen (s. 87)	pakko (s. 69)
492.	en långvarig sirkus (s. 87)	pitkäveteinen sirkus (s. 69)
493.	En liten tupplur (s. 87)	Pieni nokkauni (s. 69)
494.	bäst (s. 87)	paras (s. 69)
495.	stark (s. 88)	voimakas (s. 70)
496.	mörk höstkväll (s. 88)	pimeänä syysiltana (s. 70)
497.	ruskiga tjuvar (s. 88)	kurjia varkaita (s. 70)
498.	liten (s. 89)	pienen (s. 70)
499.	rödhårig flicka (s. 89)	punatukkaisen tytön (s. 70)
500.	ensam på golvet (s. 89)	yksinään lattialla (s. 70)
501.	ensam hemma (s. 89)	yksin kotona (s. 71)
502.	en liten apa (s. 89)	pieni apina (s. 71)

503.	grönmalade säng (s. 89)	vihreäksi maalatussa vuoteessa (s. 71)
504.	ivriga (s. 89)	innoissaan (s. 71)
505.	stora (s. 89)	isot (s. 71)
506.	starka karlar (s. 89)	vahvat miehet (s. 71)
507.	liten (s. 89)	pieni (s. 71)
508.	rund manick (s. 89)	pyöreä vehje (s. 71)
509.	Pippi var för liten (s. 89)	ettei Peppi osannut vielä (s. 71)
510.	Milda makter (s. 90)	Voi, armias (s. 71)
511.	hungriga (s. 91)	nälkä (s. 71)
512.	otrevligt (s. 91)	ikävät (s. 71)
513.	på gott humor (s. 91)	hyvällä päällä (s. 71)
514.	säker (s. 91)	varmasti (s. 72)
515.	mörkt (s. 91)	pimenivät (s. 72)
516.	en god stund (s. 91)	hyvän aikaa (s. 72)
517.	säkra (s. 91)	varmoja (s. 72)
518.	Tror du folk är kloka (s. 91)	nuo ihmiset ovat ihan hulluja (s. 72)
519.	öppen (s. 91)	auki (s. 72)
520.	bättre för oss (s. 91)	parempi meille (s. 72)
521.	en svarthårig karl (s. 91)	mustatukkainen mies (s. 72)
522.	lilla docksäng (s. 92)	pieni nukenvuoteensa (s. 73)
523.	lugnt (s. 93)	rauhallista (s. 73)
524.	tyst (s. 93)	hiljaista (s. 73)
525.	lugna röst (s. 92)	rauhallinen ääni (s. 73)
526.	lilla (s. 92)	pienessä (s. 73)
527.	gröna docksängen (s. 92)	vihreässä nukenvuoteessa (s. 73)
528.	förskräckta (s. 92)	säikähtivät niin (s. 73)
529.	den lilla apan (s. 92)	pienen apinan (s. 73)
530.	lugna röst (s. 92)	rauhallinen ääni (s. 73)
531.	förtjusta (s. 92)	ilahtuivat niin (s. 73)
532.	rädda (s. 94)	säikähtivät (s. 75)
533.	vanlig flicka (s. 94)	tavallinen tyttö (s. 75)
534.	snälla (s. 95)	Kiltti (s. 75)
535.	goda fröken (s. 95)	kulta neiti (s. 75)
536.	stackars (s. 95)	miesparkaa (s. 75)
537.	fattiga (s. 95)	köyhää (s. 75)

538.	roligt (s. 95)	hauskaa (s. 75)
539.	gravallvarlig (s. 95)	haudanvakava (s. 76)
540.	trötta (s. 97)	väsyneitä (s. 76)
541.	hungriga (s. 97)	nälkäisiä (s. 76)
542.	fyrkantiga (s. 97)	neliskulmaisia (s. 76)
543.	bra (s. 97)	hyvää (s. 76)
544.	roligt (s. 97)	hauskaa (s. 77)
545.	sina egna ungar (s. 98)	omista lapsistaan (s. 78)
546.	blev hjärtans glada	ilostuivat ikihyväksi (s. 78)
547.	de fattiga blommor (s. 98)	niitä harvoja kukkia (s. 78)
548.	gammal (s. 98)	vanha (s. 78)
549.	rostig vattenkanna (s. 98)	ruosteinen vesikannu (s. 78)
550.	onödigt (s. 98)	turhaa (s. 78)
551.	nervös (s. 98)	hermostui (s. 78)
552.	nervös (s. 99)	hermostuttaa (s. 78)
553.	säker (s. 99)	varma (s. 78)
554.	aldrig så noga med sånt där (s. 99)	etten ihmisten mielestä osaa käyttäytyä (s. 78)
555.	Fint (s. 99)	Hyvä (s. 79)
556.	en mycket fin fröken (s. 99)	hyvin hieno neiti (s. 79)
557.	Det röda håret (s. 99)	Punainen tukka (s. 79)
558.	knallande röd (s. 99)	kirkuvan punaiseksi (s. 79)
559.	farlig (s. 99)	vaaralliselta (s. 79)
560.	stora (s. 99)	isot (s. 79)
561.	gröna rosetter (s. 99)	vihreät ruusukkeet (s. 79)
562.	finast (s. 99)	hienoin (s. 79)
563.	ett härligt kaffebord (s. 100)	Ihana kahvipöytä (s. 79)
564.	i den öppna spisen (s. 100)	avotakassa (s. 79)
565.	fridfullt (s. 100)	rauhallista (s. 79)
566.	med taktfasta steg (s. 100)	tahdikkain askelin (s. 79)
567.	vanliga röst (s. 100)	tavallisella äänellään (s. 79)
568.	blyg (s. 100)	kaino (s. 79)
569.	en fin herre (s. 100)	erään hienon herran (s. 80)
570.	den bästa stol (s. 100)	parhaaseen tuoliin (s. 80)
571.	gott (s. 101)	Hyvältä (s. 80)
572.	halva gräddkannan (s. 101)	puolet kermakannusta (s. 80)
573.	snällt (s. 101)	kilttiä (s. 80)

574.	en stor gräddtårta (s. 102)	suuri kermakakku (s. 80)
575.	en förfärlig olycka (s. 102)	kauhea onnettomuus (s. 82)
576.	en röd konfektbit (s. 102)	punainen karamellipala (s. 80)
577.	missnöjda (s. 102)	tyytymättömän (s. 82)
578.	lessna (s. 102)	surko (s. 82)
579.	en sån liten olyckshändelse (s. 102)	pikku onnettomuutta (s. 82)
580.	frisk (s. 102)	terveys (s. 82)
581.	skojigt (s. 104)	metkaa (s. 83)
582.	roligare (s. 104)	hauskempaa (s. 83)
583.	roligare (s. 104)	hauskempaa (s. 83)
584.	det utspillda sockret (s. 104)	kaadetun sokerin (s. 83)
585.	glad (s. 104)	ilahdutti (s. 83)
586.	lugnt (s. 105)	rauhallista (s. 83)
587.	nöjda (s. 105)	tyytyväisiä (s. 83)
588.	bättre (s. 105)	parempi (s. 83)
589.	Det enda tråkiga (s. 105)	Harmillista vain (s. 83)
590.	lekfull (s. 105)	leikkisällä päällä (s. 83)
591.	en gammal prostinna (s. 105)	eräs vanha ruustinna (s. 83)
592.	när det var färdigt (s. 105–106)	lopulta (s. 84)
593.	skämtsam (s. 106)	leikkisä (s. 84)
594.	glad (s. 106)	iloinen (s. 84)
595.	lättstött (s. 106)	helposti loukkaantua (s. 84)
596.	renlig (s. 106)	siisti (s. 84)
597.	lortaktig (s. 106)	yltä päältä liassa (s. 84)
598.	lortaktig (s. 106)	likainen (s. 84)
599.	en sträng blick (s. 106)	vilkaisi häneen ankarasti (s. 84)
600.	blåa sidenklänning (s. 106)	sinisen silkkileninkini (s. 84)
601.	rättvist (s. 108)	tasapuolisuuden nimissä (s. 84)
602.	marig (s. 107)	ilkeä (s. 84–84)
603.	den skära ulltröjan (s. 107)	kaunista villanuttua (s. 85)
604.	tyst (s. 107)	hiljaista (s. 85)
605.	fingerfärdig (s. 107)	kätevä (s. 85)
606.	Ett rött huvud (s. 108)	Punainen pää (s. 85)
607.	blev synligt (s. 108)	pisti esille (s. 85)
608.	en särskild veckodag (s. 108)	oma viikonpäivänsä (s. 85)
609.	lättare saker (s. 108)	kevyemmistä esineistä (s. 85)

610.	de djupa tallrikarna (s. 108)	syvillä lautasilla (s. 86)
611.	dom flata (s. 108)	matalilla (s. 86)
612.	en liten hammare (s. 108)	pieni vasara (s. 86)
613.	antika (s. 108)	antiikkiset (s. 86)
614.	nytt porslin (s. 108)	uudet posliinit (s. 86)
615.	Det är inte lönt att försöka (s. 109)	On turhaa yrittääkkään (s. 86)
616.	ledsamt (s. 109)	ikävä (s. 86)
617.	Maken till bra piga (s. 109)	Sellaista palvelijaa (s. 86)
618.	stackars Malin (s. 109)	Manta- rukka (s. 86)
619.	främmande (s. 109)	vieraita (s. 87)
620.	rolig julafton (s. 109–110)	hauska jouluaatto (s. 87)
621.	stackars (s. 109–110)	Manta-paralle (s. 87)
622.	sin stora hatt (s. 110)	suuren hatun (s. 87)
623.	en sån prima piga (s. 110)	loistopiika (s. 87)
624.	sina lungors fulla kraft (s. 110)	keuhkojensa täydeltä (s. 87)
625.	trevliga sysselsättningar (s. 111)	hauskaa puuhailua (s. 88)
626.	näpen (s. 111)	soman näköinen (s. 88)
627.	sin ljusblå nattskjorta (s. 111)	vaaleansinisessä yöpaidassaan (s. 88)
628.	ett långt äventyr (s. 111)	pitkän meriseikkailun (s. 88)
629.	en stor målning (s. 111)	suuren maalauksen (s. 88)
630.	tjock (s. 111)	lihavaa (s. 88)
631.	i röd klänning (s. 111)	punapukuista (s. 88)
632.	svart hatt (s. 111)	musta hattu päässä (s. 88)
633.	en död rått (s. 111)	kuollut rotta (s. 88)
634.	en mycket vacker målning (s. 111)	maalaus oli hyvin kaunis (s. 88)
635.	de underbara platser (s. 111)	ihmeelliset paikat (s. 88)
636.	små (s. 113)	pienet (s. 88)
637.	trevliga butiker (s. 113)	hauskat kaupat (s. 88)
638.	de fin a sakerna (s. 113)	hienot tavarat (s. 88)
639.	bara så tråkigt (s. 113)	ikävä vain (s. 88)
640.	en trevlig avslutning (s. 113)	hauska loppu (s. 90)
641.	kallt (s. 113)	kylmä (s. 90)
642.	frusna (s. 113)	jäässä (s. 90)
643.	åtskilliga (s. 113)	monta kertaa (s. 90)
644.	Den lilla staden (s. 114)	Pikkukaupungissa (s. 90)

645.	litet (s. 114)	pieni (s. 90)
646.	gulmål at rådhus	keltaiseksi maalattu raatihuone
647.	gamla (s. 114)	vanhoja (s. 90)
648.	vackra envåningsbyggnader (s. 114)	kauniita yksikerroksisia taloja (s. 90)
649.	Ett stort skrälle (s. 114)	eräs suuri rumilus (s. 90)
650.	en nyuppförd trevåningsbyggnad (s. 114)	vastarakennettu kolmikerroksinen rakennus (s. 90)
651.	högre (s. 114)	korkeampi (s. 90)
652.	den lilla staden	pikkukaupunki
653.	stilla (s. 114)	hiljaiselta (s. 90)
654.	fridfull (s. 114)	rauhalliselta (s. 90)
655.	roligt (s. 114)	hauskaa (s. 90)
656.	två små pojkar (s. 115)	kaksi pieniä poikaa (s. 91)
657.	såg orolig ut (s. 115)	huolestuneen näköinen (s. 91)
658.	omöjligt (s. 115)	mahdotonta (s. 91)
659.	den var röd (s. 115)	punaisesta väristä (s. 91)
660.	trevligt (s. 115)	hauskaa (s. 91)
661.	de små pojarna (s. 115)	pikku pojat (s. 91)
662.	rolig (s. 116)	hauskaa (s. 91)
663.	en tjock herre (s. 116)	eräs lihava herra (s. 92)
664.	den tjocke herren (s. 116)	lihava herra. (s. 92)
665.	ett långt rep (s. 116)	pitkän köyden (s. 92)
666.	för små (s. 116)	liian pieniä (s. 92)
667.	ett högt träd (s. 116)	korkea puu (s. 92)
668.	jämn (s. 116)	tasainen (s. 92)
669.	snälla pojke (s. 118)	kiltti poika (s. 92)
670.	en liten knuff (s. 118)	töykkäsi sitä hieman (s. 92)
671.	klok (s. 118)	viisas (s. 94)
672.	en lång plank (s. 118)	pitkän lankun (s. 94)
673.	den lediga handen (s. 118)	vapaalla kädellä (s. 94)
674.	en tjock gren (s. 118)	paksulle oksalle (s. 94)
675.	ledsna ut (s. 119)	surullisilta (s. 94)
676.	varmt (s. 119)	lämpöiseltä (s. 94)
677.	i den mörka kvällen (s. 119)	illan pimeydessä (s. 94)
678.	den överlyckliga mamman (s. 11)	autuaalle äidille (s. 95)
679.	fri (s. 120)	vapaaksi (s. 95)

680.	ordentliga knopar (s. 120)	kunnon solmuja (s. 95)
681.	ensam (s. 120)	yksin (s. 95)
682.	med hes röst (s. 120)	käheällä äänellä (s. 95)
683.	vildare och vildare (s. 120)	kiihtyi (s. 95)
684.	rolig, rolig eldsvåda (s. 121)	hauska, hauska tulipalo (s. 95)
685.	glada (s. 122)	riemusta (s. 96)
686.	ett rysligt besvär (s. 122)	tavaton vaiva (s. 96)
687.	uthållig lärjunge (s. 123)	sitkeä oppilas (s. 96)
688.	underligt (s. 123)	ihme (s. 96)
689.	fina (s. 124)	hienoiksi (s. 97)
690.	stort (s. 124)	ison (s. 97)
691.	skärt sidenband (s. 124)	helakan rusetin (s. 97)
692.	lockig (s. 124)	kiharoista (s. 97)
693.	allra finaste klänning (s. 124)	hienoimpaan leninkiinsä (s. 97)
694.	ren (s. 124)	siisti (s. 97)
695.	prydlig (s. 124)	puhdas (s. 97)
696.	näst finaste (s. 124)	lähinnä hienoimpaan (s. 97)
697.	någorlunda snygg . (s. 124)	suurin piirtein siisti (s. 97)
698.	en mycket fin (s. 124)	hyvin hienon (s. 97)
699.	i grönt papper (s. 124)	vihreään paperiin (s. 97)
700.	färdiga (s. 124)	pukeutuneet (s. 97)
701.	mammas ivriga förmaningar (s. 124)	äidin kehottaessa kovasti heitä varomaan (s. 97)
702.	mörkt (s. 124)	pimeätä (s. 97)
703.	de gamla träden (s. 124)	vanhat puut (s. 97)
704.	Höstaktigt (s. 125)	Syksy (s. 97)
705.	trevligare (s. 125)	hauskempaa (s. 97)
706.	I vanliga fall (s. 125)	Tavallisissa oloissa (s. 97)
707.	de stora ingången (s. 125)	pääovesta (s. 97)
708.	skönt (s. 125)	ihanaa (s. 98)
709.	trevligast (s. 125)	hauskinta (s. 98)
710.	stort (s. 125)	suuri (s. 98)
711.	rymligt (s. 125)	tilava (s. 98)
712.	fint (s. 125)	hienoksi (s. 98)
713.	en ny duk (s. 126)	uusi liina (s. 98)
714.	märkvärdiga ut (s. 126)	ihmeellisiltä (s. 98)
715.	fördragna (s. 126)	alhaalla (s. 98)

716.	det gröna paketet (s. 126)	vihreän käärön (s. 98)
717.	rent tokig (s. 127)	ratkiriemuissaan (s. 98)
718.	käre Augustin (s. 127)	rakas Augustin (s. 98)
719.	liten (s. 127)	pieni (s. 99)
720.	en vacker brosch (s. 127)	kaunis rintaneula (s. 99)
721.	blå (s. 127)	sinisillä (s. 99)
722.	gröna stenar (s. 127)	vihreillä kivillä (s. 99)
723.	konstiga (s. 128)	kummallisen muotoisia (s. 99–100)
724.	värre (s. 128)	vaikeampaa (s. 100)
725.	stor (s. 129)	suureksi (s. 101)
726.	en liten rännil (s. 129)	pieni puro (s. 101)
727.	mätta (s. 129)	kylläisiä (s. 101)
728.	belåtna (s. 129)	tyytyväisiä (s. 101)
729.	ett raskt grepp (s. 129)	tarttui reippaasti (s. 101)
730.	enkel (s. 130)	yksinkertaista (s. 101)
731.	en endaste gång (s. 130)	kertaakaan (s. 101)
732.	farliga (s. 131)	vaarallisia (s. 103)
733.	fin (s. 132)	hienosti (s. 103)
734.	rädd (s. 132)	pelkäävänsä (s. 103)
735.	Den arma Annika (s. 132)	Annikka- parka (s. 103)
736.	liten gast (s. 132)	pieni peikko (s. 103)
737.	ensam (s. 132)	yksin (s. 103)
738.	ensam (s. 132)	yksin (s. 103)
739.	det minsta lilla gastbarn (s. 132)	pienimmäkään peikkolapsen kanssa (s. 103)
740.	kolsvart (s. 132)	sysipimeää (s. 103)
741.	ett stadigt tag (s. 132)	lujasti kiinni (s. 103)
742.	ändå stadigare (s. 132)	vielä lujemmin (s. 103)
743.	bättre att låta bli (s. 132)	parasta luopua (s. 103)
744.	Alldeles mörkt (s. 132)	pilkkopimeätä (s. 103)
745.	en liten månstrimma (s. 132)	pieni kuunjuova (s. 103)
746.	ett förfärligt läte (s. 133)	kauhea ääni (s. 104)
747.	svart (s. 133)	mustan (s. 104)
748.	ett stadigt tag (s. 134)	tarttui tukevasti (s. 104)
749.	lite lugnare (s. 134)	rauhottuivat hiukan (s. 104)
750.	så modiga (s. 134)	niin rohkeita (s. 104)
751.	stora (s. 134)	isot (s. 104)

752.	mörka skyar (s. 134)	tummat pilvet (s. 104)
753.	en vit gestalt (s. 134)	valkean haamun (s. 104)
754.	rädd (s. 134)	peloissaan (s. 104)
755.	en gammal sjömansskista (s. 134)	vanhassa merimieskirstussa (s. 105)
756.	farliga (s. 134)	vaarallisia (s. 105)
757.	det sparsamma månljuset (s. 134)	niukka kuunvalo (s. 105)
758.	gamla kläder (s. 134)	vanhoja vaatteita (s. 105)
759.	spännande (s. 135)	jänskää (s. 105)
760.	nöjd (s. 135)	tyytyväinen (s. 105)
761.	små (s. 135)	pieniä (s. 105)
762.	oskyldiga barn (s. 135)	viattomia lapsia (s. 105)
763.	blev hänförd (s. 135)	ihastui (s. 105)
764.	röda flätor (s. 136)	punaiset palmikot (s. 106)